

UNIVERZITA JANA AMOSE KOMENSKÉHO PRAHA

BAKALÁŘSKÉ PREZENČNÍ STUDIUM

2010 – 2013

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Martin Demuth

**Olympiáda v Naganu a český hokej. Sportovní výsledky
a tiskový ohlas.**

Praha 2013

Vedoucí bakalářské práce: Mgr. Libor Svoboda, Ph.D.

JAN AMOS KOMENSKY UNIVERSITY PRAGUE

BACHELOR FULL-TIME STUDIES

2010 - 2013

BACHELOR THESIS

Martin Demuth

**Olympic games in Nagano and czech hockey. Sports
results and newspapers response.**

Prague 2012

The Bachelor Thesis Work Supervisor:

Mgr. Libor Svoboda, Ph.D.

Prohlášení

Prohlašuji, že předložená bakalářská práce je mým původním autorským dílem, které jsem vypracoval samostatně. Veškerou literaturu a další zdroje, z nichž jsem při zpracování čerpal, v práci řádně cituji a jsou uvedeny v seznamu použitých zdrojů.

Souhlasím s prezenčním zpřístupněním své práce v univerzitní knihovně.

V Praze dne

Martin Demuth

Poděkování

Chtěl bych poděkovat zesnulému Doc. PhDr. Otto Novákovi, CSc, za pomoc s výběrem tohoto tématu. Dále pak Mgr. Liboru Svobodovi, Ph.D, za vedení této bakalářské práce a Františku Kučerovi za poskytnutí rozhovoru.

Anotace

Bakalářská práce se zabývá historií a vývojem hokeje na českém území a připomíná nejlepší výsledky československých a českých hokejistů na mezinárodní scéně. Dále je zaměřena na zimní olympijské hry v Naganu 1998 a působení české hokejové reprezentace v tomto turnaji. Popisuje a analyzuje především domácí tiskový ohlas během konání ZOH v Naganu a následně i při výročních připomenutí zisku zlatých olympijských medailí.

Klíčové pojmy

dotazníkové šetření, hokej, Nagano, olympijské hry, periodika

Annotation

This bachelor thesis is dealing with history and development of ice hockey in the Czech territory and reminds the best results of the Czechoslovak and Czech ice hockey players in the international ground. The thesis is focussed on Winter Olympics in Nagano in 1998 and Czech hockey representation taking part in the games. It describes and analyzes mainly Czech press during the Winter Olympics in Nagano and at anniversaries of that gain of gold medals.

Key words

hockey, Nagano, olympics games, periodicals, survey

Obsah

1. Úvod.....	9
2. Historie a největší úspěchy československého a českého hokeje.....	11
2.1. Vznik hokeje a jeho prvotní vývoj na území dnešní ČR	11
2.2. První úspěchy a neúspěchy na mezinárodní scéně.....	12
2.3. Rozmach hokeje ve třicátých letech 20. století	12
2.4. Poválečné období a první titul mistrů světa	13
2.5. Padesátá léta a období normalizace	14
2.6. Období po listopadu 1989	18
2.7. Hokejové dění po vzniku samostatné České republiky	18
3. Průběh 18. zimních olympijských her v Naganu 1998.....	20
3.1. Základní skupina	20
3.2. Čtvrtfinále.....	23
3.3. Semifinále	24
3.4. Finále	26
4. Ohlasy před a během OH.....	28
4.1. Deník Sport.....	28
4.2. MF Dnes	30
4.3. Lidové noviny	32
4.4. Shrnutí	34
4.5. Ohlas ve světovém tisku	36

5.	Tiskový ohlas k příležitosti výročí zisku zlatých olympijských medailí v Naganu 1998	38
5.1.	Ohlas k výročí pěti let od zisku zlatých olympijských medailí	38
5.1.1.	Deník Sport	38
5.1.2.	MF Dnes	38
5.1.3.	Lidové noviny	39
5.1.4.	Shrnutí	39
5.2.	Ohlas k výročí deseti let od zisku zlatých olympijských medailí	40
5.2.1.	Deník Sport	40
5.2.2.	MF Dnes	40
5.2.3.	Lidové noviny	40
5.2.4.	Shrnutí	41
5.3.	Ohlas k výročí patnácti let od zisku zlatých olympijských medailí	42
5.3.1.	Deník Sport	42
5.3.2.	MF Dnes	43
5.3.3.	Lidové noviny	43
5.3.4.	Shrnutí	44
6.	Rozhovor	45
7.	Závěr	48
8.	Seznam použitých zdrojů	50
9.	Přílohy	I
	Příloha A – Dotazníkový výzkum	I
	Příloha B – Ukázky z tisku	VI

1. Úvod

Hokej. Hra, která už více než sto let poutá pozornost většiny obyvatel malé země ze středu Evropy. Hra, která vždy dokáže v české společnosti vyvolat pocity národní hrdosti. Hra, která se stala na konci 70. let symbolem odporu proti sovětské okupaci. Hra, která v únoru roku 1998, kdy čeští hokejisté vyhráli zlaté olympijské medaile v Naganu, doslova zastavila život v České republice.

A právě tomuto tématu a především této velké události a jejímu ohlasu v médiích se bude tato bakalářská práce věnovat. Téma bylo zvoleno proto, že autor je aktivním rozhodčím ledního hokeje a toto téma je mu blízké. Navíc se v rok vzniku této bakalářské práce slavilo patnáctileté výročí od zisku zlatých olympijských medailí na ZOH v Naganu 1998.

První kapitola se bude zabývat vznikem a historií hokeje na území České republiky a bude připomínat největší úspěchy československých a českých hokejistů na mezinárodní scéně. Tato kapitola by měla nastínit, proč se právě úspěchu českých hokejistů na OH v Naganu 1998 dostalo tak obrovské pozornosti, a proč se tato událost nesmazatelně zapsala do české, nejen hokejové, historie. Historické souvislosti a situace popsané v první kapitole budou tedy východiskem pro kapitolu druhou.

Ve druhé kapitole bude práce zaměřena přímo na působení české hokejové reprezentace na zimních olympijských hrách v Naganu v roce 1998. Blíže se zaměří na popis průběhu turnaje a jednotlivých zápasů. V další části už se bude práce věnovat tiskovému ohlasu především českých periodik na působení české hokejové reprezentace v olympijském turnaji. Pro analýzu budou vybrány dvě z nejznámějších českých celostátních periodik – MF Dnes a Lidové noviny a celostátní sportovně zaměřené periodikum - Deník Sport.

Tato periodika budou prostudována a zanalyzována a budou vypsány nejzajímavější titulky a obsahy článků. Následně autor zmapuje a porovná velikost prostoru věnovaného jednotlivými periodiky této události.

Cílem práce bude popsat a analyzovat tiskový ohlas a ukázat, proč se právě úspěch v Naganu stal pojmem a fenoménem ke kterému se česká společnost tak ráda vrací a v takové velké míře si ho připomíná. Dále zjistit, jaké je povědomí české populace o působení českých hokejistů na olympijských hrách v Naganu 1998.

Analýza médií bude podpořena rozhovorem s olympijským vítězem z Nagana Františkem Kučerou, který se o toto vítězství osobně zasloužil.

Ke zjištění povědomí a znalostí české populace o působení české hokejové reprezentace na ZOH v Naganu 1998 a na vnímání slova *Nagano* jako sportovního pojmu a fenoménu bude do této práce zapracováno dotazníkové šetření.

2. Historie a největší úspěchy československého a českého hokeje

2.1. Vznik hokeje a jeho prvotní vývoj na území dnešní ČR

Hokej jako takový vznikl koncem devatenáctého století v kolébce hokeje, tedy v Kanadě. Tou dobou sílil v tehdejší rakousko-uherském císařství vlastenecký duch, který později vyvrcholil rozpadem mocnářství a vznikem samostatných států střední a východní Evropy. V českých zemích v tehdejší době začalo vznikat mnoho spolků, od sběratelských až po politické. Tento nový jev se samozřejmě odrazil i do sportovních odvětví a tělovýchovy. Hlavními strůjci a iniciátory těchto aktivit byla střední vrstva tehdejší silně diferencované společnosti, což byli především studenti, úředníci, lékaři, právníci, čili inteligence celkově. Bylo to především díky pevné pracovní době a tudíž potřebou vyplnit si volný čas. Navíc tito lidé, a to včetně studentů, kteří pocházeli vesměs ze zámožných rodin, měli i dostatek finančních prostředků. Sport se na tehdejší úrovni provozoval výlučně amatérsky a také v závislosti na počasí a ročním období. V létě patřily mezi nejoblíbenější individuální sportovní aktivity jako plavání, cyklistika a pro zámožnější samozřejmě tenis. Oproti fotbalu, který byl jedničkou spíše pro nižší vrstvu společnosti. V zimě pak přichází na řadu lyžování, saně a taktéž bruslení. To se provádělo na zamrzlých vodních plochách, ale velmi se také využívaly tenisové dvorce, které se zalily vodou. A právě sem přichází koncem devatenáctého století doposud neznámý sport – hokej.

V tehdejší době hokej nevypadal úplně tak, jako ho známe dnes. Hrál se nikoli s pukem, ale s míčkem a říkalo se mu „bandy“ hokej. Tento styl je doposud velmi populární v severní Evropě a my ho dnes můžeme přirovnat k pozemnímu hokeji, který se ale tehdy provozoval na ledě. Hlavním propagátorem tohoto sportu u nás byl zakladatel a průkopník i mnoha jiných sportovních odvětví Josef Rossler-Ořovský. Tento sportovní nadšenec a diplomat stál též i u zrodu „kanadského“ stylu hokeje v českých zemích, hraného už s klasickým pukem, který datujeme do roku 1908. Přehršle nadšení některých funkcionářů vedlo až k přihlášení českého hokeje do Mezinárodní federace ledního hokeje (LIGH) roku 1908, a to i přesto, že tou dobou u nás ještě neexistovalo jediné hokejové mužstvo! Čechy se tím staly druhým zakládajícím členem LIGH, který dnes známe jako IIHF, což je, de facto, nejmocnější hokejová instituce na světě. (Jiří Stránský, 1999)

2.2. První úspěchy a neúspěchy na mezinárodní scéně

Historicky první hokejové utkání sehráli hráči Slavie Praha 23. ledna 1909 v Chamonix proti domácí Francii. Té podleli vysoko 1:8. V celém turnaji nezískali ani bod a se skóre 4:31 odjeli domů. Čtrnáct dní po návratu bylo uspořádáno první domácí hokejové mistrovství na českém území. Tímto počinem startuje velká budoucnost a obliba tohoto sportu v srdci Evropy. Hned při první účasti na Mistrovství Evropy, které se konalo roku 1910 v Berlíně, čeští hokejisté vítězí a pokládají tak základní kámen úspěchů budoucích. Češi vítězí i o rok později na domácí půdě v Praze, i když jen za účasti dalších dvou týmů – Německa a Rakouska. V Mnichově 1912 končí na druhém místě za Belgií, triumf si však opět přiváží roku 1913 z Berlína. Pak na dlouhých šest let přichází doma temna, veškeré hokejové dění přerušuje první světová válka.

Po válce má Evropa jiné starosti a hokej zde téměř vymizí, naštěstí se zde opět najdou hokejoví nadšenci a uspořádají exhibiční turnaj v rámci olympijských her. Antverpy 1920 byly za účasti USA a Kanady vlastně prvním neoficiálním mistrovstvím světa. Mužstvo nově vzniknuvšího Československa se umístilo na třetím místě, právě za Kanadou a USA. Přesně v těchto dvou zaoceánských zemích se začal budovat hokejový profesionalismus, a tím se úroveň jejich hokeje oddělovala od zbytku ryze amatérského přístupu okolního světa. Budiž tím důkazem i porážka na zimních olympijských hrách v Chamonix 1924 0:30 od kanadských hráčů. (Jiří Stránský, 1999)

2.3. Rozmach hokeje ve třicátých letech 20. století

Hokej začal v Čechách nabírat stále větší a větší oblíbenosti a stává se ve třicátých letech masovým sportem. Klimatické problémy při pořádání mistrovství Evropy v roce 1925 dopomohly k propagaci hokeje i na Slovensku, kam se tato soutěž vinou oblevy musela z Prahy přemístit. Slovensko bylo do té doby řekněme hokejově nedotčeno a konající se mistrovství oslovilo tamní sportovní veřejnost. Od té chvíle můžeme mluvit o hokeji československém. Češi se dočkali i prvního umělého kluziště, a to v roce 1931, kdy se jim otevřel dnes už kultovní stadión na pražské Štvanici.

Zlomovou událostí pro rozvoj hokeje v Československu bylo mistrovství světa, kterého se roku 1933 zhostil právě hokejový stadión Štvanice, do jehož ochozů se vešlo na deset tisíc diváků. Navíc byla tato událost velmi sledována v tisku i rozhlasu. Československý národní tým končí na třetím místě za USA a Kanadou. (Jiří Stránský, 1999)

V období protektorátu hokej nijak neutrpěl, byl na listině povolených kolektivních sportů a nabíral na velikosti. Mezi lety 1939 až 1945 přibýlo na 25 000 amatérských hráčů a vzniklo na 650 klubů! V období války pokračovala domácí soutěž, ale na mezinárodní scéně byl vynucený klid.

2.4. Poválečné období a první titul mistrů světa

Štvanice se opět stala centrem světového hokeje v roce 1947, kdy se zde konalo mistrovství světa. Československý tým na něm vybojoval titul mistrů světa. Nutno však podotknout, že chyběla Kanada. A nebylo to vítězství pouze mezi mantinely. Radost, pýcha a hrdost, být v něčem první na světě, pozvedlo náladu v celé zemi, do té doby frustrovanou mnichovským diktátem a roky okupace. (Jiří Stránský, 1999)

Olympiáda roku 1948 ve Švýcarsku potvrdila výsostné postavení československého hokeje, českoslovenští hokejisté končí těsně druhí za Kanadou. Olympiáda ve Svatém Mořici byla pro český, potažmo československý hokej převratná, protože sem naše mužstvo jelo poprvé v historii jako favorit. Úřadující mistři světa byli považováni za hlavního favorita olympijského zápolení. Jména jako Modrý, Zábrodský, Konopásek a mnozí další ukázali velkou kvalitu, avšak na vysněné olympijské zlato nedosáhli, o jediný gól končí za vítěznou Kanadou. (Bárta, 2007)

Zápas se Švédským mužstvem popsal ve svých memoárech legendární rozhlasový komentátor Josef Laufer:

„Hrálo se před polednem za sluneční pohody před četným obecnstvem. S menší radostí uvítali hřejivé paprsky slunce hokejisté. Led měkl pod bruslemi, zatímco oči bolely. Naši hokejisté se natřeli v obličejí sazemi, tím zmírnili odraz prudkého světla od ledu. Vyhlíželi však hrůzostrašně. Dost možná, že se jich některý Švéd lekl: zahráli znamenitě a pomstili se Seveřanům za všechny porážky od třicetileté války až po tu poslední 1:2 z pražského mistrovství.“ (Bárta, 2007 str. 78)

Pozdější rozhodující zápas s Kanadou byl zlomovým v tom, že českoslovenští hokejisté poprvé v historii s hokejisty s javorovým listem na prsou neprohráli. Zápas začínající v 8:18 ráno skončil bezgólovou remízou.

Tehdejší zpravodaj agentury Reuters napsal: *„Čechoslováci dokonale zastavovali kanadské tanky, které musely velmi často brzdit a nedostávaly se ani k tomu, aby zaujaly palebné postavení. Byla to strategicky výborně vedená bitva, ve které se ani jedna strana nedopustila nejmenší taktické chybičky. Uznání zasluhují jak bojovníci na ledě, tak i vojevůdci za mantinely.“* (Bárta, 2007 str. 81)

Ve Svatém Mořici se poprvé objevují také hokejoví činovníci ze SSSR, avšak zatím bez hokejek a bruslí, zato ale s filmovými kamerami a poznámkovými bloky. V únoru 1948 dokonce odlétá mužstvo LTC Praha do Moskvy, namísto účasti na turnaji v Garmisch-Partenkirchenu, aby se tam zhostilo role hokejových učitelů. (Bárta, 2007)

2.5. Padesátá léta a období normalizace

V roce 1949 tým poskládaný především z úřadujících mistrů světa a olympijských medailistů ještě obhájí světový titul ve Stockholmu, ale další roky našeho hokeje už se v tak slavném duchu nenesou. První ranou pro československou reprezentaci byla letecká tragédie nad kanálem La Manche, kde zemřelo šest opor tehdejší reprezentace. Tou druhou byl politický převrat. Před odletem na mistrovství světa 1950 je většina týmu zadržena státní bezpečností, následně ve vykonstruovaných procesech odsouzena k mnoha letům vězení, práce v uranových dolech, či pracovních táborech. (Bárta, 2007)

„Do hokeje se drali Sověti a my jsme se do jejich plánů jaksí nehodili. Tak jsme seděli v kriminále a pocity podobné těm z Mořice už nepoznali.“ Stanislav Konopásek. (Bárta, 2007 str. 85)

Tak končí éra prvních mistrů světa.

Následující roky byly nejen v hokeji poznamenány atmosférou strachu. Rozpadlý národní tým, reorganizace, čistky a kádrování. Neúderně znějící Československé ústředí ledního hockeye bylo přejmenováno na Akční výbor československého svazu ledního hokeje, v jehož čele stanuli komunisté. Dlouholetý trenér reprezentace Mike „Matěj“ Buckna byl vyhnán domů do Kanady a jeho místo zabral bývalý fotbalista. (Jiří Stránský, 1999) Reprezentace se po dva roky neukázala na mistrovství světa, a když už se na něm opět představila roku 1953 ve Švýcarsku, turnaj nemohla dohrát, protože kvůli smrti Klementa Gottwalda musela držet smutek. (Bárta, 2007)

Hráči zde i tak ukazují svou kvalitu, „*ale nevyřčený důvod zatčení a věznění bývalých spoluhráčů a kamarádů jako by v rozhodujících soubojích s hokejisty Sovětského svazu poutal hráče skrytou obavou o další osud, pokud by pokořili „velkého přítele a bratra“.*“ (Jiří Stránský, 1999 str. 18)

Další větší úspěch československé družiny přišel až na domácím mistrovství světa roku 1959, který se odehrával na pražské Štvanici. „*Třetí příčka za Kanadou a SSSR byla komunistickou propagandou povýšena na téměř absolutní úspěch.*“ (Jiří Stránský, 1999 str. 18)

Od druhé poloviny padesátých až po léta šedesátá došlo k velkému posílení hlavně československého a sovětského hokeje na mezinárodní scéně. A to vše díky skrytému profesionalismu hráčů východního bloku. Jejich vzájemné zápasy se stávaly vrcholy šampionátů. Po sovětské okupaci se navíc tyto souboje staly více než pouze sportovním utkáním. Jindy skrytý antisověťismus dostával při zápasech otevřenou podobu a zájem veřejnosti byl při těchto zápasech enormní. (Jiří Stránský, 1999)

Důkazem toho byl i bronz Čechoslováků z olympijských her v Innsbrucku 1964. Týmy, které se umístily na druhém až čtvrtém místě za jasně dominujícími Sověty měly stejný počet bodů. Direktoriát turnaje ale mávnutím ruky rozhodl, že se tabulka bude přepočítávat podle rozdílu skóre, nikoli podle poměru branek ze vzájemných zápasů, a Kanada byla najednou poprvé v historii ZOH bez medaile, a to právě na úkor Československa. (Bárta, 2007)

Další, v pořadí už desáté ZOH, hostil v roce 1968 francouzský Grenoble. I zde to byl především souboj českých a sovětských hokejistů. Čechoslováci, po výhře 5:4 nad SSSR sahalo po zlatu, ale v závěrečném souboji se Švédskem pouze remizovali 2:2, a byla z toho nakonec „pouze“ stříbrná medaile, umístili se právě za SSSR.

(Bárta, 2007)

Mistrovství světa v roce 1969 se mělo konat v Praze, avšak vinou okupace se musela pořadatelství vzdát. Turnaje se ujal švédský Stockholm. Tam se českoslovenští hokejisté poprvé od vpádu vojsk Varšavské smlouvy na jejich území střetli se sovětskou Sbornou. Ve Stockholmu bojovali českoslovenští hokejisté i za Prahu. Šest z nich si přelepilo pěticípé hvězdičky nad lvíčkem, tehdy představující státní znak. Ve dvou nezapomenutelných utkáních porazili Sověty 2:0 a 4:3. „*Vy nám tanky, my vám branky!*“ hlásalo jedno z hesel. (Bárta, 2007 str. 172)

Půl hodiny po druhém zápase se Václavské náměstí stalo poutním místem, přišlo na 150 000 lidí. Lidé oslavovali a skandovali různá hesla: „*Tarasove, bububu, Brežněv ti dá přes hubu.*“ (MF Dnes, 2013) (Tarasov byl tehdejší trenér ruské Sborné). Pak se ale stalo něco, co ovlivnilo dějiny. Došlo k vymlácení výlohy ruské letecké společnosti Aeroflot dlažebními kostkami, záměrně navezenými před budovu.

Spekuluje se, že to byli provokatéři z řad StB. To by komunisté zrealizovali proto, aby mohli odstranit nepohodlného Alexandra Dubčeka. „*Situaci nemá pod kontrolou,*“ zaznělo z Moskvy. (MF Dnes, 2013) Dva týdny poté nastupuje Gustáv Husák do čela KSČ a začíná éra tvrdé normalizace.

V roce 1972 se konaly jak ZOH, tak i mistrovství světa. Mistrovství světa se zhostila pražská Sportovní hala. Tento rok se poprvé v historii olympijský turnaj konal samostatně, tedy odděleně od mistrovství světa. První na pořadu byla však již zmíněná olympiáda, která se odehrávala v Sapporu, a v té době okupovanému Československu se zde dostalo potupy. (Bárta, 2007) „*Před zápasem se SSSR byli kapitán týmu Josef Černý a jeho asistenti Jiří Holík a Václav Nedomanský vyzváni, aby tlumočili spoluhráčům „přání“ vyšších míst, aby soupeři pomohli k vítězství v turnaji.*“ (Bárta, 2007 str. 183)

V dobách, kdy se v bitvách československých hokejistů proti Sborné hrálo o více než jen o výsledek, zápasy stmelovaly národ a občasná vítězství bral každý tak trochu za své vlastní, což vyvolalo u hokejistů vlnu nevole a nikdo nesouhlasil. Československý tým nakonec stejně prohrál 2:5, ale tento fakt jen zvětšil odpor a nelibost proti Sovětům. (Bárta, 2007)

Mistrovství světa v témže roce a na domácí půdě v Praze mělo být skvělou příležitostí ukázat světu a hlavně SSSR, že je Čechoslováci dokážou přemoci alespoň na ledě. To se také stalo a českoslovenští hráči po jedné remíze 2:2 a hlavně po výhře 3:2 nad SSSR, získávají, po třidvaceti letech opět zlaté medaile mistrů světa. Těšit je ještě mohlo, že druzí skončili právě Sověti. (Jiří Stránský, 1999)

Na další zlatý úspěch si ČSSR muselo počkat až do roku 1976, kdy opanovalo mistrovství světa v polských Katowicích. Do té doby skončilo dvakrát druhé za SSSR na MS a ME 1974 a 1975 a jednou třetí v roce 1972.

V Katowicích se zrodila „zlatá éra historie československého hokeje“. Po sedm let získávají českoslovenští hokejisté tři tituly mistra světa (1972, 1976, 1977), tři stříbrné medaile z MS (1974, 1975, 1978), doplněné stříbrem z olympiády (1976) a bronzem z MS (1973). (Jiří Stránský, 1999)

Vynikající generaci hokejistů 70. let chyběla medaile pouze jediná, zlatá olympijská. Rok 1976 byl ve znamení ZOH v Innsbrucku. Jediný, kdo tehdy mohl soupeřit s ruskou Sbornou o stupeň nejvyšší, bylo Československo. Ve strhujícím zápase proti SSSR ještě 265 vteřin před koncem vedli, avšak o gól prohráli. Takto blízko zlaté olympijské medaili budou čeští hokejisté až za dlouhých dvaadvacet let v Naganu. (Bárta, 2007)

Po dalších několik let se československým hokejistům daří umísťovat na předních příčkách a medailových pozicích, na zlato se ale stále čeká. To přichází až s rokem 1985, kdy se MS opět koná v Praze. Tým pod vedením Ludka Bukače dokázal v rozhodujícím zápase porazit SSSR 2:1 a opět dominoval na domácí půdě.

2.6. Období po listopadu 1989

Další větší úspěch se dostavil až na olympiádě v Albertville v roce 1992, kde již mužstvo, pod hlavičkou federativní republiky Československa, získává bronz. Pod vedením Ivana Hlinky se podařilo porazit 4:3 i tehdejší Společenství nezávislých států, pozdějšího vítěze ZOH. Bronz měl tehdy, jak se psalo v československých novinách, cenu zlata. V soupisce se už také objevují jména jako Lang, Šlégr či Šmehlík, kteří o šest let později vybojují zlato v Naganu. (Bárta, 2007)

2.7. Hokejové dění po vzniku samostatné České republiky

Po rozpadu Československé federativní republiky se již český národní tým po tři roky nijak výrazně neprosazuje na mezinárodní scéně, a to až do roku 1996, kdy došlo k slavnému a nečekanému vítězství ve Vídni. První pro samostatnou Českou republiku. V soupisce už identifikujeme jména jako Kaberle, Patera, Procházka, Reichel, Výborný aj.

Velmi důležitým faktorem pro pozdější naganaské vítězství byl podle řady odborníků propadák na Světovém poháru 1996. Český tým nabitý hvězdami z NHL nepostoupil ani ze skupiny, prohrál i s Německem, a to vysoko 1:7, což vedlo k odstoupení dosavadního trenéra Ludka Bukače, jehož na lavičce nahradil opět Ivan Hlinka. Na MS v Helsinkách 1997 český tým vybojoval bronz, čemuž před turnajem nevěřil ani největší optimista. (Jiří Stránský, 1999)

Přichází rok 1998 a osmnácté zimní olympijské hry v Naganu, které pro český hokej znamenaly „přepisování dějin“. Český tým zde ve třech strhujících zápasech porazil postupně Spojené státy, Kanadu a v památném finále také odvěkého rivala z Ruska. Podrobněji se budu těmto událostem věnovat v následujících kapitolách.

Po zlatém Naganu přicházejí doslova žně českého hokeje. Český tým dominuje po tři roky na mistrovstvích světa (1999, 2000, 2001) a získává tím „zlatý hattrick“. Zařazuje se tak po bok hokejových velmocí, kterými jsou Kanada a Rusko, kterým se tento unikátní čin v minulosti také povedl, ale ne v novodobé historii. Naposledy se to povedlo SSSR v letech 1981 – 1983. (Jenšík, 2011)

Útlum let dalších, kdy Češi končí bez medailí na velkých šampionátech i olympijských hrách, ukončuje až rok 2005 a MS ve Vídni, kde naše mužstvo pod vedením kapitána z Nagana a nyní kouče, Vladimíra Růžičky, získává zlaté medaile, které řada hráčů nostalgicky věnuje nedávno zesnulému Ivanu Hlinkovi.

V roce 2006 získává česká družina stříbro na MS v Lotyšsku a především bronz na ZOH v Turíně. Tato medaile se brala jako bronzové loučení „zlaté generace“, kdy zde řada opor národního týmu z let minulých končila svou reprezentační kariéru. (Bárta, 2007)

Následující roky nepřichází větší hokejový úspěch pro české barvy. Až v roce 2010 podceňovaný tým pod vedením Vladimíra Růžičky získává titul mistra světa v Kolíně nad Rýnem. Ve finále poráží Rusko 2:1.

7. září roku 2011 přichází z Ruska smutná zpráva pro celý hokejový svět. Při letecké havárii tam zahynulo 44 lidí, vesměs hokejistů klubu Lokomotiv Jaroslavl, a to včetně tří českých reprezentantů: Jana Marka, Karla Rachůnka a Josefa Vašíčka. (Langr, 2012)

Na mistrovstvích světa 2011 v Bratislavě a 2012 v Helsinkách získává česká reprezentace dvě bronzové medaile. Mužstvo pod vedením Aloise Hadamczika nedokázalo dvakrát za sebou projít branami semifinále, ale v boji o bronzovou medaili dokázalo vždy uspět. Trenér Hadamczik povede národní tým i na nadcházejícím mistrovství světa 2013 ve Finsku a Švédsku a zřejmě i na olympijských hrách v Soči 2014.

3. Průběh 18. zimních olympijských her v Naganu 1998

Česká hokejová reprezentace, respektive její část z Evropy, dorazila do dějiště olympijských her až 8. února, tedy den po oficiálním zahájení her. Turnaj pro český tým totiž startoval až ke konci prvního týdne her. Zbytek hráčů z NHL dorazil až o den později. První trénink však proběhl ještě bez jedenáctky hráčů ze zámoří. Další tři tréninky už absolvuje kompletní tým. Ivan Hlinka se Slavomírem Lenerem na nich doladřovali sestavu a takticky se připravovali na premiérové představení českého celku pod pěti kruhy, které se uskutečnilo v pátek 13. února 1998. (Stanislav Štefl, 1998)

3.1. Základní skupina

V prvním utkání nastoupili čeští hráči, tak jako na předchozí olympiádě v Lillehameru, proti Finsku. Nebyl to na úvod nikterak lehký soupeř a všichni očekávali, v jakém světle se český národní tým ukáže. Utkání začalo lehce nervózně z obou stran, ale z českého celku byla cítit jistota a odhodlání. Po třiceti minutách vstřelil první českou branku na turnaji Pavel Patera, přinesl tím klid na české hole a po brankách Reichela a Růžičky si čeští hokejisté došli pro jasné vítězství 3:0. (Bárta, 2007)

„Finové se nedokázali dostat do tlaku a proti naší taktice jim zbyly jen oči pro pláč. Středního útočníka jsme vysunuli, a tím jsme Finy natlačili na levou stranu. A tam jsme jejich akce v pohodě likvidovali. Naše hra neměla hluchých míst.“
(Stanislav Štefl, 1998 str. 51) Pochvaloval si Slavomír Lener po utkání.

Na druhý den v týmu vládla dobrá nálada, aby také ne, jejich výkon vyvolal uznání nejen v domácím tisku, ale i ve světovém. Dominik Hašek udržel proti nebezpečnému soupeři čisté konto a utkání se obešlo bez vážnějších zranění. V rozhovorech je nejskloňovanějším jménem jméno Dominika Haška. Jak hráči, tak i trenéři vyzdvihují jeho výkony a celkový přístup k reprezentaci. Několik úryvků z rozhovorů: „Když vidí puk, tak je skoro nemožné mu dát gól“, skládá poklonu Robert Reichel a dodává: „Já myslím, že jednou budeme všichni vzpomínat, že jsme měli možnost před takovým brankářem hrát.“ (Stanislav Štefl, 1998 str. 56)

Dalším celkem, který na český výběr čekal, byl Kazachstán. Bylo důležité tohoto soupeře nepodcenit, získat plný počet bodů a zajistit si tak klid pro další utkání, ve kterém čekal ruský tým nabitý hvězdami. Zápas začal velmi dobře, již ve čtvrté minutě skóroval Straka, ale houževnatý a tvrdě hrající soupeř dokázal za stavu 0:2 a 1:4 skórovat a stále živit naději na remízu. Česká reprezentace i přes provokace, bitky a tvrdé zákroky utkání opanovala a zvítězila 8:2. Rozdíl právě šesti branek ve skóre byl pro český tým velmi důležitý, protože mu k prvnímu místu v tabulce, a tím pádem k lehčímu soupeři pro čtvrtfinále, stačila pouze remíza s velmi silným výběrem - Ruskem.

Posledním zápasem ve skupině bylo pro české národní mužstvo střetnutí s Ruskem. Jednalo se o přímý souboj o první místo v tabulce, ve kterém Čechům stačila pouze remíza. Očekávaný souboj, který měl české mužstvo důkladně prověřit. Ve třicáté druhé minutě skóroval Robert Reichel a poslal český tým do vedení. Zlom přišel v závěrečné třetině, hubené vedení 1:0 se rozplynulo během deseti vteřin, během kterých české brankářské eso, Hašek, dvakrát inkasoval. *„Dva góly za deset vteřin, to se mi dlouho nestalo,“* lovil v paměti brankář Dominik Hašek po zápase. (Stanislav Štefl, 1998 str. 62)

Osudná čtyřicátá čtvrtá minuta pak ještě dlouho po zápase kolovala v hlavách hráčů, trenérů i veřejnosti vůbec. Jak mohl nejlepší brankář světa dostat dva góly během deseti vteřin? Co se stalo s našimi hráči? Nemohli jsme pohromě nějak zabránit? Odpověď na tyto a podobné otázky vyslovil po utkání obránce František Kučera: *„Neumím to vysvětlit. V hokeji se podobné věci prostě stávají.“* (Stanislav Štefl, 1998 str. 63)

Byl konec základní části olympijského turnaje, ve kterém Česko, po prohře s Ruskem, obsazuje druhou příčku. Znamená to tedy, že českým soupeřem pro čtvrtfinále nebude schůdnější Bělorusko, ale silný výběr Spojených států amerických.

Celek, který si přijel do Nagana pro zlato a který byl po vítězství na Světovém poháru 1996 neoficiálně považován za nejlepší mužstvo světa. *„Já jsem sem nepřijel vyhrát střeleckou tabulku, ale pomoci mužstvu k medaili. Rusové mají mimořádně silné mužstvo, není třeba brečet nad rozlitém mlékem. Hráli jsme dobře, ale rozhodující gól byl náhodný, a my měli smůlu. To se prostě někdy v hokeji stává. Prohráli jsme. Odešli jsme sice smutní, ale se vztyčenou hlavou. Mně je naprosto jedno, koho budeme mít ve čtvrtfinále. V takovéhle konkurenci si už nemůžete vybírat. A jestli chceme zlatou medaili, musíme porazit všechny.“* říká v jednom z rozhovorů Jaromír Jágr. (Stanislav Štefl, 1998 str. 66)

Českému celku však ještě svitla naděje, že by obávané čtvrtfinále přece jen mohla hrát proti Bělorusku. První skandál olympijského turnaje se odehrál v týmu švédských hokejistů, kdy bylo zjištěno, že jejich obránce Ulf Samuelsson nemá švédské občanství a jeho účast v týmu Švédska v předchozích třech zápasech byla neoprávněná. Švéd byl okamžitě vyloučen z reprezentace i celého turnaje, ale vedení českého týmu soudí, že by Švédsku měly být odebrány i body za utkání v základní skupině. To by znamenalo přeskupení v tabulce a čtvrtfinále Česko vs. Bělorusko. Mezinárodní olympijský výbor však na své poradě usoudil, že vyloučení Samuelssona je dostatečným trestem. Vedení české výpravy se ještě odvolává, ale protest je zamítnut. Objevují se také hlasy, zda byl český protest v souladu s etikou olympijské myšlenky, zda nebyl až příliš viditelně účelový. *„Pravidla jsou pravidla“*, zní z úst Ivana Hlinky. *„Kdyby se to stalo nám, určitě nám body seberou. Ale na druhou stranu – olympiáda se vyhrává na ledě, a ne někde jinde“*, říká na tréninku Vladimír Růžička. (Stanislav Štefl, 1998 str. 68)

3.2. Čtvrtfinále

18. února 1998 je pro český tým den D. Čtvrtfinále rozhodne o úspěchu či neúspěchu. Tým ze středu Evropy začíná utkání se značným respektem a první střelou prověřuje amerického brankáře Richtera až v osmé minutě, zatímco Hašek musel do té doby zasahovat už šestkrát. (Bárta, 2007) Pohroma přišla v šestnácté minutě první třetiny, kdy Mike Modano usměrnil puk do české branky. Tlak Američanů byl enormní a nebyť vynikajícího Haška, mohla první třetina skončit i 0:4. Po první třetině si vzal slovo v šatně kapitán Vladimír Růžička, nikdo si přesně nepamatuje, co zaznělo, ale tento proslov se později stal velmi známým a slavným. Po přestávce přišlo na led úplně jiné mužstvo a sehrálo vynikající třetinu. Růžička, jako správný kapitán, zavelel do útoku a vyrovnal po osmi minutách druhého dějství na 1:1. Za necelou minutu zvýšil české vedení po skvělém sólu Jágr, který se od mantinelu prokličkoval až před bránu a neomylně zamířil k pravé tyči. Než se Američané probrali ze zvratu v utkání, přišla branka další. Martin Ručinský nenápadnou střelou od modré posílá Američany do kolen. (Stanislav Štefl, 1998) „*Věděl jsem, že tendle gól je dorazil,*“ řekl Ručinský po zápase. (Stanislav Štefl, 1998 str. 73) Závěrečnou třetinu čeští hráči sehráli bravurně. Jiří Dopita dokonce těsně před koncem utkání přidal čtvrtou branku. Obrovská zásluha za vítězství ale patřila Haškovi, který pokryl 38 z 39 amerických střel.

Český tým vystřelil pouze 18krát. I americký trenér Ron Wilson kroutil po utkání hlavou nad výkonem Haška. „*Byl neuvěřitelný. Úplně nás ničilo, jak nám přibývaly šance, ale ne góly.*“ Slavomír Lener po utkání také složil na účet Haška několik slov chvály. „*Jen díky jemu jsme na začátku dostali jenom jeden gól. A pak bylo nesmírně důležité, jak se chytil Jarda Jágr. Paradoxně jsme se poučili z prohraného utkání s Ruskem. To byla doslova škola. Konečně nás snad i za mořem začnou brát jako vážného konkurenta. Pro nás je to obrovské zadostiučinění, hlavně po tom, jak nás Američané přehlíželi a už se viděli ve finále.*“ „*O to tvrději přistáli na zemi,*“ doplnil trenérovo hodnocení Martin Ručinský. (Stanislav Štefl, 1998 str. 76) Američané si po vyřazení ještě vybíjeli vztek v olympijské vesnici, a to na všem, co jim přišlo pod ruku. Ve svých pokojích poškodili podlahy a zdi, nábytek dokonce vyházeli oknem. Následovalo vyšetřování policí a především celosvětová ostuda. „*Bohužel hod hasicím přístrojem není olympijská disciplína,*“ komentoval uštěpačně komisař NHL Gary Bettman. (Bárta, 2007 str. 366)

Vítězství vyvolalo v České republice vlnu nadšení, do Japonska zakrátko dorazily tisíce faxů od českých fanoušků, politiků a známých osobností. Robert Lang ve velkém překvapení řekl: „*To je něco neuvěřitelného, skoro se teď začínám bát, abychom něco nepokazili.*“ Oficiální myšlenku týmu formuluje kapitán Růžička: „*Chceme, aby lidé mohli být hrdí na to, že jsou Češi a že tedy bojujeme za ně.*“

(Stanislav Štefl, 1998 str. 77)

3.3. Semifinále

V semifinále na českou reprezentaci čekal výběr Kanady, který si snadno poradil s celkem Kazachstánu 4:1 a s přehledem postoupil. Tým z kolébky hokeje nabitý hvězdami v čele s, v té době už legendárním, Wayneem Gretzkym, pro něhož znamenalo Nagano poslední šanci na olympijskou medaili. Tým, který si do Nagana přijel pro zlato.

Češi se poprvé v turnaji navlékli do bílých dresů, v kterých později absolvovali i finále. Zvláštností bylo i to, že tento duel řídil jako hlavní rozhodčí Kanadčan Bill McCreary, který následně řídil i finálový zápas. Hrál se o poznání útočněji, než ve čtvrtfinále s USA a český tým si vytvářel více šancí, střelecky se zatím však, v první ani ve druhé třetině, prosadit nedokázal.

Zápas, plný skvělých brankářských zákroků na obou stranách, se dočkal posunu ve skóre až v padesáté minutě. „*Takhle pálí guma!*“ říčel do mikrofonu televizní komentátor Robert Záruba. (Bárta, 2007 str. 368) (*Guma je přezdívkou Jiřího Šlégra*) Jiří Šlégr ranou od modré překonává do té doby famózního Patricka Roye a Češi se ujímají vedení, deset minut a čtrnáct vteřin před koncem zápasu. Šokované javorové listy se rychle z obdržené branky oklepali a nastal drtivý tlak. České mužstvo dlouho odolává, až šedesát tři vteřin před koncem využívá závaru před naší brankou Trevor Linden a srovnává na 1:1. „*Po vyrovnávacím gólu jsme si připadali jako ve zlém snu. Ale sebrali jsme se. Věřili jsme, že když přežijeme prodloužení, na penalty vyhrájeme,*“ řekl později Martin Ručinský. (Bárta, 2007 str. 370)

Následovalo desetiminutové prodloužení, které přineslo po jedné větší šanci na každé straně a v kterém odstupuje zraněný Svoboda. Pět nájezdů na každé straně mělo rozhodnout o postupujících do finále. Kapitán Růžička vyhrává los a určuje, že do branky jako první půjde Hašek.

První z vyvolených Kanady neproměňuje, za Čechy se jako první rozjíždí proti Royovi Reichel. Na české střídačce se v té chvíli objeví dosud nevídaný jev, který se později stává fenoménem. Všichni hráči se chytají kolem ramen a společně tak sledují celé nájezdy. Kotouč se odráží od tyčky a zapadá do branky. „*Jsi pašák Alby!*“ (*Alby je přezdívka Roberta Reichela*) zní z úst komentátora Roberta Záruby. Další kanadské nájezdy končí na Haškových chráničích, stejně tak i ty české na Royových. Ve čtvrté sérii mohl rozhodnout Jágr, jeho střelu však zastavuje tyčka a drama pokračuje. Kanadský tým už musel skórovat, jmenovitě Shanahan. Hašek jej vytlačuje ze střeleckého úhlu, je rozhodnuto, do bojů o zlatou olympijskou medaili postupují Češi. „*Jsmo ve finále! Jsmo ve finále!*“ (Stanislav Štefl, 1998 str. 83) řvali jako zběsilí do mikrofonů televizní komentátoři Robert Záruba a Petr Vichnar.

Ivan Hlinka po zápase zářil nadšením: „*Kvůli olympiádě přerušili v Americe ligu, dělali všechno možné i nemožné pro to, aby ve finále hrála Kanada se Spojenými státy. A my jsme jim to překazili. Ode dneška si budou muset pořádně pamatovat jména našich hráčů.*“ (Stanislav Štefl, 1998 str. 84)

Gratulace od prezidenta republiky Václava Havla vévodí neuvěřitelnému počtu telegramů, faxů a internetových blahopřání, která českému mužstvu do dalekého Japonska dorazila. Hráči se oficiálně dozvídají, že všichni, včetně zámořských posil, by po finále měli odletět do Prahy, aby oslavili svůj úspěch s miliony českých fanoušků. To některým hráčům komplikuje situaci a nabourává itinerář, protože místo předzápasového soustředění přebalují kufry a domlouvají se s představiteli klubů NHL, kteří na ně čekají.

Ve druhém semifinále ruský celek poráží Finsko 7:4 a ruská raketa Pavel Bure, jak se mu tehdy přezdívalo, zaznamenal pět branek. Poslal tak českému týmu jasné varování. „*Ve Sborné jsou ti, co chtějí pomoci. Přijeli dobrovolně a touží udělat co nejlepší výsledek,*“ (Bárta, 2007 str. 371) zní z úst ruského střelce.

„*Pište si, že to nepustíme! Taková šance se naskytne jednou za život. Přivezeme domů zlato,*“ (Bárta, 2007 str. 371) vzkazuje všem před velkým finále Robert Reichel. Rusové pro český hokej vždy znamenali velkou výzvu.

Ivan Hlinka byl přímým aktérem finále olympiády v Innsbrucku 1976, kdy československý tým sahal po zlaté olympijské medaili, ještě čtyři minuty před koncem vedl o gól, nakonec však o zlato přišel. *„Už jsme dokázali hodně. Ale ještě nás čekají Rusáci. A když už jsme se dostali až sem, bylo by dobrý, kdybychom je porazili,“* vyjádřil svůj názor před zápasem Ivan Hlinka. (Bárta, 2007 str. 371)

3.4. Finále

V neděli ráno 22. února 1998 se zaplnila náměstí českých měst, v milionech domácností svítily obrazovky, a to bylo teprve pět hodin a čtyřicet pět minut, v Naganu již ale odpoledne. Souboj o vítěze 18. zimních olympijských her v hokeji mohl začít. *„Zdravíme všechny Čechy, kteří se sešikovali, jako by před jednou velkou obrazovkou, omámeni dějem, který nás teď čeká v našem hrdém finále,“* začíná komentář zápasu Roberta Záruby. Zápas, připomínající spíše šachovou partii, zůstal dlouho bez gólu. Přichází čtyřicátá devátá minuta utkání, vhazování v ruském obranném pásmu. Patera vyhrál vhazování proti Fjodorovovi, kotouč se dostal k Procházkovi, ten posouvá na modrou čáru na Svobodu. Polovysoká střela prošla celým obranným pásmem a zapadla do horního koutu Štalenkovovi branky. *„Přeci jen existuje spravedlnost!“*, jásal komentátor Petr Vichnar. Ke zlatu českým hokejistům zbývalo jedenáct minut a padesát dva vteřin. Rusové se však už k většímu náporu už nezmohli.

Nezapomenutelně okomentoval poslední vteřiny utkání Robert Záruba: *„Otevíráme zlatou bránu olympijského turnaje, jsme olympijští vítězové! Přepište dějiny! Česká republika vyhrála zimní olympijské hry v ledním hokeji!“* (Stanislav Štefl, 1998 str. 93) Dominik Hašek po závěrečném hvizdu odhazuje hokejku a trošku nešťastně zasahuje do obličeje Richarda Šmehlíka, který k němu přijíždí jako první, další okamžiky je zbytečné popisovat. Radost z vítězství zaplavuje nejen český tým, ale také celou Českou republiku.

Pro český tým byl do dějiště olympiády vypraven prezidentský speciál. Kromě Petra Svobody následně přicestovali do České republiky na oslavy všichni hokejisté. Od ruzyňského letiště až na Staroměstské náměstí se podél trasy autobusu srocovali tisíce nadšených fanoušků.

Na Staroměstském náměstí se jich sešlo na sto třicet tisíc, tak obrovský zájem a vlnu nadšení naganské vítězství vyvolalo. „*Tady žije deset miliónů lidí a všichni jsou teď tady,*“ vystihuje situaci Robert Lang. Prezident republiky Václav Havel na adresu hokejistů řekl: „*Pro naši zemi udělali za dva týdny více než ministři za celý rok.*“ (Záruba, 1998 str. 96)

4. Ohlasy před a během OH

V následující kapitole se zabývám analýzou a přiblížením tiskového ohlasu před a během olympijského turnaje v Naganu 1998. Zaměřil jsem se především na rozsah prostoru a dále na obsah a umístění titulků, věnovaných české hokejové reprezentaci během OH v Naganu 1998. Do své analýzy jsem si vybral sportovně zaměřené periodikum: Deník Sport, dále pak dva z nejserióznějších deníků vycházejících v ČR: MF Dnes a Lidové noviny.

4.1. Deník Sport

Jednou z prvních zmínek směřujících k olympijským hrám jsem našel v deníku Sport 7. ledna 1998. Jednalo se o krátký článek věnovaný Václavu Prospalovi, který si v utkání NHL zlomil ruku a přišel tím o olympijskou nominaci. Další článek vychází 10. ledna 1998 a zabývá se výpravou do historie, kdy se ohlíží za olympijskými hrami v Innsbrucku 1976, kde českoslovenští hokejisté ve finále prohráli se SSSR 3:4. Dále je zde rozhovor s Ronem Wilsonem, trenérem mužstva Spojených států, který si všímá skvělých výkonů Dominika Haška v NHL a věří v úspěch českého týmu, na nadcházejících olympijských hrách. Titulní strana věnovaná nominaci plus jedna celá strana věnovaná rozhovorům a ohlasům k sestavě na stránkách sportovního deníku vychází 15. ledna 1998. Nadcházejících čtrnáct dní se nic významného o hokejové reprezentaci neobjevuje.

Dne 5. února 1998 už nacházíme celou stranu věnovanou tipům expertů na umístění a následující den už je na titulní straně výstižní nadpis: „*Olympijská horečka vrcholí*“. Ve vydání ještě najdeme medailony všech našich reprezentantů, a to včetně těch nehokejových a zmínku o prvním srazu hokejistů. 12. února 1998 už je v deníku Sport článek z prvního tréninku a o očekávaném prvním zápase proti Finsku. Dne 14. února 1998 na titulní straně čteme: „*Rázné vykročení do turnaje století*“, což je reakcí na úspěšný zápas proti Finsku. Dále je v čísle dvojstrana věnovaná utkání s jeho popisem, s rozhovory a fotkami. 16. února 1998 hokej opět zabírá titulní stranu s textem a fotografií: „*Češi porazili Kazachstán vysoko 8:2*.“ Opět ve vydání nechybí strana věnovaná utkání, s rozhovory a s pohledem na nadcházející zápas s Ruskem. Dne 17. února 1998 opět na titulní straně: „*Jágr + Hašek prohra s Ruskem 1:2*“ a nadtitulek „*ČR – RUS 1:2, ve čtvrtfinále nastoupí hokejisté ve středu proti USA*.“ Další dvojstrana s rozhovory o důvodech porážky a o šancích ve čtvrtfinále.

Dne 19. února 1998 na titulní straně čteme velký titulek spolu s fotografiemi: „*„Dominátor“ vyčaroval postup.*“ Dvě strany věnované utkání, s rozhovory a ohlasy. Také ukázka z amerického tisku s titulkem: „*Amerika zažila noční děs.*“ 21. února 1998 opět obrovský titulek na titulní straně: „*A jdeme do finále.*“ S nadtitulkem „*Javorové listy odfoukl Hašek: ČR – CAN 2:1, o zlato hrajeme s Ruskem.*“ V tomto čísle jsou českému celku věnovány ještě tři další strany. Článkům s nadpisy „*Češi zničili Gretzkého sen*“, či „*Javorovým listům ujíždí vlak...*“ vévodí velký článek o zápase s titulkem: „*Díky, Dominiku Hašku!*“. Poslední čtvrtá strana je věnovaná oslavám a euforii v Česku: „*Na školách se nezkoušelo, v MHD se nevybíraly pokuty.*“ Dále je zde vzpomínka na památné finále OH 1976, kde československý tým prohrál finále právě s Ruskem, respektive tehdejším SSSR. Pondělní vydání z 23. února 1998 z velké části zaplňuje hokejový úspěch. Titulní strana s velkým, dokonce zveršovaným, titulkem: „*Hokejové zlato, hoši, díky za to!*“ a dalších pět stran věnovaných českému úspěchu. Z titulku vybírám ty nejzajímavější: „*Bud' hrdý na to, že jsi Čech*“, „*V Naganu vyšlo české slunce*“ či „*Havel nabídl Haškovi svůj úřad, ten ho nepřijal*“ a jeden převzatý z kanadského tisku „*Probuzení do jiného světa.*“ Oslavy vítězství se staly hlavní zprávou všech českých médií. Následující den zaplňuje titulní stranu titulek „*Vítejte doma, bohové!*“ spolu s fotografií Jaromíra Jágra a Vladimíra Růžičky vystupujících z letadla. „*Den, jaký už asi nepřijde*“ hlásal jeden z dalších titulků. Plných pět stran je věnováno hokejovému úspěchu. 25. února 1998 vychází deník Sport s titulkem „*Vítězný únor*“. Již po finálovém utkání použil tuto myšlenku komentátor Robert Záruba, když řekl: „*Ode dneška by spojení Vítězný únor mělo být navždy přisouzeno tomuto historickému vítězství.*“ Ve čtvrtek 26. února 1998 se hlavní stránka věnuje vítání českých hokejistů v zámoří. Ve vydání je opět na celých čtyřech stranách několik článků společně s fotografiemi slavících českých hokejistů a komentář prezidenta republiky Václava Havla: „*Nikdy jsem neviděl tolik státních vlajek, jako v těchto dnech.*“

Dokázali jste v českých lidech, kteří se k sobě opět chovají slušně, vzbudit svými výkony to pravé vlastenectví. Díky vám je v naší zemi, a věřím, že ještě několik dní bude, dobrá nálada,“ radoval se Havel společně s nimi. V pátek 27. února 1998 už se titulní strana věnuje zámořské NHL a výkonům českých hokejistů. Dále ještě tento den vychází rozšířená barevná příloha věnovaná zimním olympijským hrám. Tím končí obrovský prostor, které periodikum Sport věnovalo olympijským hrám, a převážně české hokejové reprezentaci. (Deník Sport, 1998)

4.2. MF Dnes

Tento deník se začal zabývat olympijskými hrami a především českým národním týmem už začátkem ledna. První zmínku datujeme k 6. lednu 1998, kdy se ve sportovní rubrice objevil nadpis *„Růžička možná bude v Naganu kapitánem.“* Následovaly další menší články, až 14. a 15. února 1998 se objevují větší články zabývající se nominací. Za dalších pět dní vychází článek o formě Dominika Haška a Patricka Roye s nadpisem *„Hašek, Roy, pak dlouho nic“*. Téměř každý další den se ve sportovní rubrice otiskne alespoň menší článek o hokejové reprezentaci. Dne 26. ledna 1998 velký článek s titulkem *„Turnaj století: Hvězdy si musí zvyknout na vesnici, i na jiná pravidla“*.

Dne 6. února 1998 vychází velký článek *„Kapitánem je opravdu Růžička“* a o den později se rubrika sportu věnuje prvnímu tréninku hokejové reprezentace. Dne 9. února 1998 už registrujeme na titulní straně jako hlavní zprávu dne *„Olympijský oheň hoří, hry v Naganu začaly“*. Následující den, opět na titulní straně, *„Hokejové hvězdy už jsou v Naganu“*, a celá jedna strana přílohy Sport je věnována hokejové reprezentaci. Titulní stranu okupuje foto Dominika Haška dne 14. února 1998, po prvním utkání s Finskem. Dále je v čísle celá strana o utkání s titulkem *„Hašek a jeho parta vymazali Salanneho“*, *„Když král brankářů vidí puk, nedá mu gól nikdo“*. Za následující dva dny se na titulní straně otiskuje fotografie Jaromíra Jágra s titulkem *„Po Kazaších čekají Rusové“*. 17. února 1998 se opět na titulní straně objevuje fotografie s Jaromírem Jágre a titulkem *„Hokejisté v Naganu podlehli týmu Ruska“* a ve sportovní rubrice pak celá strana článků a rozhovorů. Následující den a znovu na titulní stránce, fotografie Roberta Reichela spolu s nadpisem článku *„Hokejisté hrají s Američany“*. Dále ve vydání najdeme opět jednu stranu o hokejitech a jejich přípravě na čtvrtfinále. Dne 19. února 1998, titulní strana, velká fotka spolu s titulkem *„Hašek, Jágr a spol. hrají o medaile – hokejisté senzačně vyřadili Američany“*, tento den jsou také již celé dvě strany sportovní rubriky věnovány hokejové reprezentaci. Vybírám nejzajímavější titulky: *„Hašek na Hrad!“*, *„Hokejisté poslali Američany na letadlo“*, *„Jágr zahrál životní zápas a hned zjišťoval: Dívají se doma?“*. Následující den, opět na titulní straně fotografie Jaromíra Jágra s nadpisem *„Ted' nás čeká nejlepší tým turnaje století“* a menší titulek *„Američané nesli svou porážku těžce, vzteky lámali hokejky“*.

Dále pak celá strana sportovní rubriky se články: „*V boji o finále olympiády proti sobě stojí dva nejslavnější gólmani*“ a „*Vzkazy z domova hráče těší*“. Dne 20. února 1998 vychází zvláštní vydání tohoto deníku věnované postupu českých hokejistů do finále ZOH. Dne 21. února 1998 je dokonce celá titulní strana věnována hokeji. Je zde velká fotografie Dominika Haška spolu s titulkem „*Češi porazili kanadský tým snů*“ a „*Doma hokej zastavil život*“. Hned na straně 3 velký titulek „*Hašek chytí a zem se otřásla*“ a „*Pod svatým Václavem to zase vřelo*“. A další celé tři strany sportovní rubriky věnovány hokeji a finále s Ruskem, a také ohlasům z kanadského tisku: „*Kanadští hokejisté zlomili zemi srdce*“, či „*Se slzami v očích se Gretzky loučí se snem a končí s reprezentací*“. V neděli 22. února 1998, tedy v den vítězství, dokonce narychlo opět vychází speciální odpolední číslo MF Dnes, s titulkem „*Olympijské zlato*“, věnované právě vítězství českých hokejistů. Dne 23. února 1998 je opět celá úvodní strana deníku zaplněna hokejem a fotografiemi. Hlavním titulkem je: „*Hokejový sen: máme zlato*“, dále pak „*Naši vsítíli gól a celé náměstí vybuchlo štěstím*“. Hned na stranách 2 až 5 se dočítáme pouze o hokeji, což je opravdu unikátní. Na těchto stranách vidíme titulky jako: „*Havel Haškovi: vystřídejte mě*“, „*Oslavy titulu z turnaje století nebraly konce*“, „*Farníci na valašsku nešli na mši, hokej zvítězil*“. Celá sportovní příloha o hokejovém vítězství, fotografie, jásavé titulky a citace z Canadian Press: „*Vymysleli jsme hokej, ale jiní ho zdokonalili*“. Dne 25. února 1998 je na titulní straně fotografie Jaromíra Jágra s titulkem „*Hokejoví hrdinové odletěli do práce*“, dále mimořádná příloha „*Nagano 1998*“ a dvě strany sportu o oslavách českého týmu. Poslední hokejová zmínka na titulní straně je ze dne 27. února 1998, kde je fotografie Dominika Haška a titulek „*NHL tleskala českému hokeji*“. Tímto končí zpravodajství o české hokejové reprezentaci v Naganu 1998. (MF Dnes, 1998)

4.3. Lidové noviny

Tento deník se začíná věnovat hokejové reprezentaci a českým hráčům již od 2. ledna 1998, kdy je otištěn článek o ohroženém startu Martina Straky na olympijských hrách. Následuje několik menších příspěvků. Dne 15. ledna 1998 je ve sportovní rubrice článek s nadpisem „*Na hokejový turnaj století pojede i veterán Růžička*“ a je zde i tabulka s nominací českých hráčů. Dne 22. ledna 1998, vychází zajímavý článek s fotografií Wayne Gretzkeho a titulkem „*Kanadští bijci poletí do Nagana pro zlato*“, s podtitulkem „*Do války hokejových světů v olympijském Naganu vstoupí tým Kanady s hvězdným mužstvem*“.

Třetí únorový den vychází článek nazvaný „*Jágr věří, že na olympijských hrách zlomí své reprezentační prokletí*“. Dne 6. února 1998 se o hokeji dočteme již na titulní straně, je na ní menší článek s odkazem do sportovní rubriky. V ní najdeme soupisku týmu a program her. Dne 9. února 1998 se opět na titulní straně objevuje článek „*Naši hokejisté v Naganu jsou zatím unavení*“ a na dalších třech stranách sportu článek o Dominiku Haškovi a cestě reprezentace do Nagana. O den později opět na titulní straně vychází článek s titulkem „*Do Nagana dorazili čeští hokejisté z NHL*“, další články ve sportovní rubrice. 12. února 1998 se již hlavní zprava sportu věnuje utkání s Finskem titulkem „*Na „létající“ Finy by prý mohla platit česká chytrost*“. Dne 13. února okupuje sportovní rubriku převážně hokej a titulek: „*V Naganu startuje hokejový Turnaj snů*“. Následující den se na titulní straně objevila fotografie Jaromíra Jágra spolu s nadpisem „*Hokejisté porazili Finy 3:0*“, dále se celá jedna strana sportu věnuje hokeji. Dne 16. února 1998 se titulní strana opět plní hokejem, nadtitulek „*Hokejisté smetli Kazachy a chystají se na Rusko*“, dále pak fotografie a titulek „*Čeští hokejisté si poradili s Kazachy a vedou skupinu*“ a celá jedna strana sportu. Dne 17. února 1998 titulní stranu okupuje fotografie a titulek „*Ani běloruský protest českému hokeji nepomohl*“. Až ve sportovní rubrice se dočteme o prohře s Ruskem v článku „*O prohře českého týmu s Ruskem rozhodlo deset vteřin*“.

Dne 18. února 1998 je jedním z nadpisů na titulní straně článek „*Hokejisté si lehčího soupeře nevyjednali*“, což je článek o protestu českého týmu k direktoriátu olympijských her, kvůli startu švédského hráče bez švédského pasu. Následující den je celá půlka titulní strany hokejová. Nadtitulek „*Čeští hokejisté poslali Američany domů*“, fotografie Jaromíra Jágra spolu s nadpisem „*Celá republika žila včera ráno hokejem*“ a článek „*Americký tisk vyřazení svého týmu neunesl a naše hokejisty pomluvil*“. Strany sportu pak plní titulky: „*Nagano zažilo šok: čeští hokejisté vyřadili Američany*“.

Dne 20. února 1998 je na titulní straně velká fotografie Dominika Haška s odkazem na semifinále. Ve sportovní rubrice pak články: „*Obránce Svoboda na chvíli zapomene, že má i kanadský pas*“ a „*Souboj Hašek – Roy rozhodne, miní hokejoví odborníci*“. Dne 21. února 1998 titulní stranu plní fotografie Roberta Reichela po úspěšném nájezdu a články: „*Hokejisté si před finále věří a chtějí slavit v Praze*“ „*Školáci přerušili matematiku a dali si „hodinu hrdosti“*“. Hokeji je mimořádně věnována i strana 3, která se věnuje hokejovým oslavám v republice v článku „*Skrytá národní hrdost se ukázala v plné síle*“, „*Češi jsou více hrdí na sport, než na politiku*“, „*Čeští hokejisté vyřadili Tým snů a budou hrát o zlato*“. Následující den, tedy 23. února 1998 je na titulní straně Dominik Hašek s medailí a titulky: „*Česká republika bouřlivě slaví hokejové vítězství*“, „*Sportovní radost provázely drobné výtržnosti, policisté byli shovívaví*“, „*Nagano zastínilo i nástup Rumla do čela US*“. Mimořádně na straně 3: „*Přesně po padesáti letech přišel další, tentokrát lepší, „Vítězný únor“*“, „*Magická „osmička“ na konci letopočtu se opět zapsala do historie*“. Dále v tomto vydání nalezneme mimořádnou osmistránkovou přílohu „*Zlaté finále*“, kde jsou články: „*Čeští hokejisté vytvořili tým snů na turnaji století*“, „*Češi v Moskvě slavili na Rudém náměstí*“, fotografie den za dnem „*Cesta českého týmu za zlatou olympijskou medailí*“ aj. Dne 24. února 1998 na titulní straně vidíme fotografii Vladimíra Růžičky spolu s Václavem Havlem a titulek „*Vítání vítězů: národ se radostí zbláznil*“ a na straně 2 článek: „*Naganské hrdiny čekaly před letištěm tisíce fanoušků*“. Ve sportu pak dalších několik článků: „*Železná opona byla ve srovnání s českou obranou jen slabým plechem*“, aj. Dále je ve vydání mimořádná příloha ohlížející se za olympijskými hrami „*Olympijské Nagano*“, na titulní straně s Dominikem Haškem. Následující den 25. února 1998 opět na titulní straně najdeme hlavní zprávu dne: „*Na velkém úspěchu hokejistů se přiživila řada osobností*“, dále fotografii Slavomíra Lenera spolu se článkem „*Vládní letadlo bouřlivé oslavy přežilo, Lenerův knír nevydržel*“. Na straně 3 pak titulek „*Někdo děkoval, jiní agitovali*“ – v článku se píše o Michalu Davidovi a o tehdejším primátorovi Janu Koukalovi. Ve sportovní rubrice najdeme dvě strany fotografií spolu s nadpisem „*Triumfální cesta hokejové reprezentace z Nagana přes Sibiř až na Staroměstské náměstí v Praze*“, dále pak články „*Olympijští hrdinové opustili Prahu v tichosti*“, aj. Dne 26. února 1998 se hokej stále prosazuje na titulní stranu, je zde fotografie Martina Ručinského a nadpis „*Hokejistu Ručinského čekal po návratu do Kanady další večírek*“. Toto je poslední větší článek věnovaný hokejistům a olympijským hráčům. (Lidové noviny, 1998)

4.4. Shrnutí

Jako první se hokejovou reprezentací v souvislosti s olympijským turnajem věnovaly Lidové noviny, a to již 2. ledna 1998. Poté se 6. ledna 1998 připojila MF Dnes a o den později i Deník Sport. Následně se v téměř každém dalším vydání všech zkoumaných novin otiskl alespoň menší článek či rozhovor. Dne 15. ledna 1998 se pak shodně všechny tři periodika věnovaly nominaci českých hokejistů pro olympijský turnaj, Deník Sport dokonce hlavní zprávou na titulní straně. Do konce ledna 1998 pak pravidelně vycházely v každém vydání všech zkoumaných periodik články o české hokejové reprezentaci, či rozhovory.

Dne 6. února 1998 se hokejová tematika poprvé objevila na titulní straně Lidových novin. Následně 9. února 1998 se titulní strana Lidových novin věnovala příletu českých hokejistů do Nagana. Na titulní stranu MF Dnes se tato zpráva dostala až o den později, 10. února 1998. Tento den se na titulní straně Lidových novin otiskla fotografie Dominika Haška a zpráva o příletu českých hokejistů z NHL do Nagana. Titulní stranu Deníku Sport zprávy o české hokejové reprezentaci plní, od 14. až do 26. února 1998, každý den. Dne 14. února 1998 se opět na titulní straně MF Dnes i Lidových novin objevila zpráva s fotografií o vítězství českých hokejistů nad Finskem. Následujících jedenáct vydání Lidových novin i MF Dnes plnilo titulní strany zpravodajství o české hokejové reprezentaci v Naganu.

Od 21. do 24. února 1998 hokejové dění v Naganu ovládlo celou titulní stranu a dokonce i následující jednu až tři hlavní strany zkoumaných periodik. Téměř celé vydání Deníku Sport plnilo hokejové téma od 14. února 1998 až do konce měsíce. MF Dnes dokonce po vítězství českých hokejistů narychlo vydala mimořádné nedělní odpolední číslo oslavující vítězství českých hokejistů. MF Dnes z 23. února 1998 vítězství českých hokejistů věnovala celou titulní stranu a hned další čtyři následující strany, což opravdu nemá obdoby. Lidové noviny byly v tomto směru poněkud zdrženlivější a věnovaly této události celou titulní stranu plus maximálně jednu následující stránku. Nejvíce prostoru české hokejové reprezentaci věnoval logicky Deník Sport. Co se týče dvou dalších zkoumaných deníků, bylo velmi obtížné porovnat a rozhodnout, který věnoval více prostoru.

MF Dnes ale vydala mimořádné vydání nedlouho po finálovém zápase a následující den bylo prvních pět stran deníku, včetně titulní strany, kompletně věnováno vítězství českých hokejistů v Naganu a následným oslavám, tudíž ji řadím před Lidové noviny. Zajímavostí je, že Lidové noviny se nejvíce ze všech zkoumaných periodik zabývaly také světovým tiskem a ohlasem v něm.

Co se týká, obsahu a formy titulků, objevovaly ve všech třech zkoumaných denících velice podobné. Velmi často byly doplněny fotografií a nejskloňovanějším jménem v titulcích napříč všemi zkoumanými periodiky bylo jméno Dominika Haška. Jak MF Dnes tak i Lidové noviny se v titulcích nepouštějí do žádných experimentů. Jejich titulky byly vesměs oslavné, ale jasné o předmětné. Deník Sport ale ve svých titulcích používal slova jako: *horečka*, *vyčaroval*, *bohové*, *děs*, apod., která do hlavních titulků, dle mého názoru, nepatří. Deník Sport si toto ale mohl dovolit, jelikož se nejedná o čistě seriózní periodikum, ale o periodikum zaměřené především na sportovní fanoušky, kterým takto zpracované titulky nijak nevadí.

4.5. Ohlas ve světovém tisku

Ohlasům ze světa se věnuje článek Lidových novin z 19. února 1998. Po českém vítězství ve čtvrtfinále, nad Spojenými státy americkými, se v americkém tisku objevují nepřiliš kladné vzkazy na adresu českého celku. List San Jose Mercury News otiskl článek: *„Nepřiliš talentovaný tým se pozvedl o několik úrovní výše jen zásluhou brankáře Haška“*. V listu USA Today zase článek: *„Nejlepší americký tým jaký byl kdy sestaven, utrpěl díky géniovi Haškovi od oportunistického českého celku neuvěřitelnou porážku“*. Francouzský deník Le Monde už tak negativní není, za což mluví i titulek: *„Jaromír Jágr vyhodil do povětří Spojené státy“*. Kanadský tisk nesl semifinálové vyřazení od Čechů o poznání statečněji. Druhý den po semifinále, 21. února 1998, otiskl deník Toronto Sun článek s titulkem: *„Kanadský tým dostal v Naganu kopanec od kurážného a odhodlaného českého celku“*. Vyřazení z turnaje pak nazval za *„národní sportovní tragédii“*. List Ottawa Sun pak ve svých článcích píše: *„Čechy nikdo neměl za favority, i když přítomnost Dominika Haška z nich dělala obávaného soupeře. Co však všechny fanoušky v Naganu uchvátilo, je skvělá oddanost hře a vysoký sportovní duch, který český tým projevil“*. Po vítězství českých hokejistů je vidět v titulcích zahraničních novin obdiv i údiv. Kanadský deník Calgary Sun 23. února 1998 napsal: *„Zpráva z Nagana je jasná: My jsme vymysleli hokej, ostatní ho dovedli k dokonalosti. Neuvěřitelné se stalo skutkem. Viděli jsme cílevědomou partu outsiderů hrajících se srdcem a zápal“*. Francouzský list De Monde oslavuje vítězství českých hokejistů a v článku napsal: *„Nejlepšimu Čechovi v poli – Jágrovi, který nosí v upomínku na sovětskou invazi číslo 68, nečiní nic větší potěšení, než když může zdůrazňovat, jak je hrdý na reprezentaci své vlasti“*. (Lidové noviny, 1998)

Dne 24. února 1998 otiskuje Deník Sport článek: *„Pro americký tisk končí olympiáda v Praze“*. Článek je převzat od ČTK a dočteme se v něm, že americký tisk nikdy od listopadu 1989 a možná od srpna 1968 nevěnoval tolik pozornosti České republice, jako právě po vítězství českých hokejistů v Naganu. New York Times, což je jeden z nejvlivnějších amerických deníků, otiskl na první straně velký barevný portrét vítězného týmu. V komentáři napsal, že *triumf byl osvěžením pro český národ v době politické nestability, hospodářských potíží a zničujících záplav*. Dále se v článku cituje *„Žádnou jinou zemi by Češi ve finále neporazili s větším gustem“*, či *„I když už se rivalita mezi Rusy a Čechy neodehrává ve znamení roku 1968, srpnové dny nebudou nikdy zapomenuty“*.

Texaský list Houston Chronicle napsal: „*Velkolepí Češi sebrali ostatním zlato. Pyšná, nadšená země čeká své hrdiny, pro které poslal letadlo sám Václav Havel. Ve srovnání s týmy nabitými hvězdami z NHL byli Češi skromnými chlapci z východní Evropy. V Naganu sehráli skvělou, hrdou partii a ve finále porazili bývalou říši zla, která svými tanky převálcovala Prahu v roce 1968*“. Poznámky o odvetě za srpnovou okupaci se objevují velmi často. Titulek New York Post hlásá: „*Hašek a Češi jsou z čistého zlata*“. Dramaticky pak tento list popisuje události finále: „*Železná opona spadla v roce 1990, ale byla vyrobena z laciného tenkého plechu ve srovnání s českou obranou. Rusové v Naganu Čechy svými tanky nepřemohli, neuspěla ani jejich raketa Pavel Bure*“. Los Angeles Times píše: „*V turnaji, který měl být oslavou NHL, se americký tým ukázal jako banda hňupů a zářící kanadské reflektory vypnul Dominik Hašek. Hlinka udělal ze svého týmu disciplinovaný, kompaktní tým a česká obrana, přestože bez prvořadých hvězd, hrála skvěle. Zatímco ostatní měli hvězdy, Češi měli Haška a bojovné srdce*“. Ve vydání jsem ještě našel článek: „*Slovenský tisk oceňuje i trochu závidí*“, článek je opět převzatý od ČTK. Dočetl jsem se v něm, že slovenský tisk vyjadřuje radost i přátelskou závist nad vítězstvím českých hokejistů. „*Historický úspěch našich sousedů*“, „*Hašek je bůh*“, „*Člověk musel Čechům závidět*“ napsal Nový čas. Slovenský Šport dále píše: „*Po zisku titulu mistrů světa v roce 1996 dosáhl český hokej dalšího vynikajícího úspěchu, který nemá v jeho historii obdoby. Čechům je ve sportu co závidět. Dva největší sporty, fotbal a hokej, jim udělaly v posledních letech tolik radosti, kolik by nám stačilo na půl století. Závidíme, ale upřímně*“. Podle listu Sme „*má každá olympiáda své hrdiny, většinou však jednotlivce. Do análů těchto her se nejspíš zapíše nejvýrazněji poprvé kolektiv – hokejisté České republiky, kteří vyhráli turnaj století, nejsilněji obsazenou soutěž vůbec*“. (Deník Sport, 1998)

Světový ohlas po vítězství českých hokejistů byl opravdu velký. Titulky hlavních světových deníků na svých titulních stranách chválí a obdivují české národní mužstvo. Jediné negativní reakce přišly z Amerického tisku po vyřazení jejich mužstva ve čtvrtfinále.

5. Tiskový ohlas k příležitosti výročí zisku zlatých olympijských medailí v Naganu 1998

Na následujících několika stranách popíši tiskový ohlas k pěti, deseti a patnáctiletému výročí od zisku zlatých olympijských medailí v Naganu 1998. K průzkumu jsem si opět vybral tři deníky vycházející v České republice. Jedná se o sportovní deník Sport a o dva novinové deníky MF Dnes a Lidové noviny. Výtisky z daných let jsem prostudoval a sepsal rozsah a obsah článků věnovaných právě této události.

5.1. Ohlas k výročí pěti let od zisku zlatých olympijských medailí

5.1.1. Deník Sport

Výročí pěti od naganského úspěchu věnoval deník Sport jednu celou stranu sportovní rubriky. Dne 22. února 2003 deník připomíná „*cestu za zlatem*“, od základní skupiny až po finále, s krátkými komentáři ke každému zápasu. Dále článek: „*Co dnes dělají muži, kteří přepsali dějiny*“ a pak článek popisující atmosféru a nadšení, které panovalo po celé České republice přesně před pěti lety. Článek je doplněn několika fotografiemi. (Deník Sport, 2003)

5.1.2. MF Dnes

Připomenutí pěti let od zisku zatím jediného hokejového olympijského zlata, se začal deník MF Dnes věnovat dne 12. února 2003. Ve sportovní příloze vychází seriál „*Nagano! Už je to 5 let...*“. Tento seriál vychází až do 22. února 2003. Je v něm vždy jeden článek, či rozhovor a rozsah je většinou půlstránkový včetně fotografie. Dále v něm najdeme „*Deník Nagano: cestou k olympijskému zlatu*“, který mapuje aktuální dění olympijského turnaje den za dnem. (MF Dnes, 2003)

5.1.3. Lidové noviny

Pětileté výročí Nagana tento deník věnuje vcelku velký prostor. Dne 22. února 2003 otiskuje ve sportovní příloze velkou fotografii spolu se článkem: „*Před pěti lety vyhráli hokejisté olympijské hry*“. Následující den, 24. února, vidíme na titulní straně nadtitulek „*5 let po Naganu*“, odkazující na sportovní speciál „*Pět let po Naganu*“, ve kterém najdeme články: „*Nagano – nejkrásnější chvíle s hokejem*“, „*Legendy, které kolem triumfu kolují*“, „*Takový tým se rodí jednou za sto let*“ a „*Co dnes dělají olympijští hrdinové*“. Dále pak článek s názvem „*Co změnilo Nagano*“, a v něm se dočteme že: Češi si začali po Naganu více věřit a přišla zlatá éra a zlatý hattrick na mistrovstvích světa, že se Češi se stali po Naganu hitem v NHL, že se Ivan Hlinka se stal prvním evropským trenérem v NHL, a že se hokej stal v Česku stejně populárním jako je fotbal. (Lidové noviny, 2003)

5.1.4. Shrnutí

Pětiletému výročí zisku zlatých olympijských medailí v Naganu 1998 věnoval paradoxně nejméně prostoru Deník Sport, a to jednu stranu dne 22. února 2003.

MF Dnes každé vydání od 12. do 22. února 2003 otiskla ve sportovní rubrice články věnované hokejovému vzpomínání.

Lidové noviny připomněly Nagano jednou stranou 22. února 2003 a několikastránkový sportovní speciál ze dne 24. února 2003.

5.2. Ohlas k výročí deseti let od zisku zlatých olympijských medailí

5.2.1. Deník Sport

Daleko větší pozornosti se dočkal olympijský úspěch českých hokejistů během jeho desetiletého výročí. Sportovní deník mu věnoval na jedenáct dílů, vždy po celé jedné straně vydání. Seriál publikací „10 let po Naganu“ odstartoval v pondělí 11. února 2008, tedy na den přesně od prvního utkání českých hokejistů proti Finsku. V prvním díle vzpomíná trenér Slavomír Lener na den, kdy se začala rodit naganská parta. A na to, jak Dominik Hašek při prvním tréninku neinkasoval jediný gól. Další díly jsou věnované vždy jedné osobnosti ze zlatého týmu, s kterou je veden rozhovor. Tento seriál rozhovorů a vzpomínek deník Sport přináší každý den až do 22. února 2008. (Deník Sport, 2008)

5.2.2. MF Dnes

Jeden z hlavních novinových deníků, vycházejících v České republice, věnoval dne 22. února 2008, tedy desetiletému výročí Nagana a sto letům hokeje na českém území mimořádnou čtyřstránkovou přílohu: „*Hokejové století 1908 – 2008*“ s titulkem: „*Jágr, Nagano a Češi dobyli svět.*“ V textu jsou popsány kompletní výsledky a základní aspekty, které vedly ke zlatým medailím. Dále rozhovor s Petrem Svobodou, Viktorem Tichonovem a také s rodinou z Japonska, kterou úspěch českých hokejistů přivedl až do Česka, kde jejich děti začaly hrát hokej. „*Doma jsme tam, kam nás přivedl hokej. V Japonsku už si připadám jako cizinka,*“ říká Eri Kiribuchi, která se po vzoru Dominika Haška, postavila do hokejové branky. (MF Dnes, 2008)

5.2.3. Lidové noviny

Příležitosti výročí deseti let od zlatého úspěchu českých hokejistů v Naganu, věnují Lidové noviny kompletní jednu stranu dne 22. února 2008. Články připomínají celý turnaj, následné oslavy a popisují i další zajímavosti. Přináší kompletní výsledkový servis, rozhovor s Dominikem Haškem, poskytují informaci o sledovanosti finále, které činilo 4 a půl milionu osob starších patnácti let, i to, že po olympiádě přibylo novorozenců pojmenovaných Dominik. (Lidové noviny, 2008)

5.2.4. Shrnutí

Výročí deseti let od Nagana věnovali nejméně prostoru Lidové noviny, a to jedinou stranu 22. února 2008.

MF Dnes otiskla 22. února 2008 mimořádnou čtyřstránkovou přílohu věnovanou naganskému vítězství a sto letům hokeje na českém území.

Deník Sport věnoval oslavám výročí seriál vycházející od 11. do 22. února 1998, a to vždy jednu plnou stranu vydání.

5.3. Ohlas k výročí patnácti let od zisku zlatých olympijských medailí

5.3.1. Deník Sport

Patnáctileté výročí je deníkem sledováno dosti podobně, jako to desetileté. Je zde však vidět nárůst prostoru věnovaného právě této události oproti letům předešlým. Tentokrát je tomuto tématu dán prostor v podobě celých dvou stran, a to každé vydání deníku. Navíc hned 4. února 2013 vychází speciál „*Nagano – 15 let od triumfu*“. Plných šedesát šest stran fotografií, rozhovorů, zajímavostí, kompletní výsledkový servis z celého turnaje den za dnem a spoustu dalšího. (Nagano, 2013) Seriál v denním vydání Sportu nazvaný „*Zlaté Nagano*“, startuje opět na den přesně patnáct let od prvního utkání českých hokejistů na olympiádě v Naganu, tedy 11. února 2013. Je v něm vždy velký rozhovor s osobností z týmu, doplněný fotografiemi. Dále anketa „*Jak jsem prožíval Nagano*“, ve které jsou dotazovány známé sportovní osobnosti (Pavel Kuka, Jan Koller, Martin Doktor, Roman Šebrle a další), jak a kde prožívaly tento sportovní okamžik. Nechybí přehled událostí daného olympijského dne a „*Naganský deník*“, což je sloupek, se vzpomínkami jednotlivých reportérů deníku Sport, kteří v Naganu byli, či o něm psali v České republice. Sport dále 15. února 2013 věnoval celý čtyřiceti šesti stránkový magazín, který vychází každý týden, připomenutí hokejového úspěchu. Na titulní straně s titulkem: „*Zázrak z Nagana – 15 let od zlata*“. Je zde řada rozhovorů, s Robertem Reichelem, Vladimírem Růžičkou, Dominikem Haškem, Robertem Zárubou a dalšími. Velký počet fotografií a plakát českého týmu. (Zázrak z Nagana, 2013) Deník Sport tedy tento měsíc otiskl více jak sto dvacet stran věnovaných vzpomínkám na vítězství české reprezentace v Naganu. (Deník Sport, 2013)

5.3.2. MF Dnes

Patnáctileté výročí Nagana se v MF Dnes začalo připomínat 13. února 2013. Ve sportovní rubrice dvojstranou s fotografiemi a články pod nadpisem „15 let od Nagana – vzpomínky na triumfální Turnaj století“. Dále zde najdeme přehled olympijského turnaje den za dnem. Dne 16. února 2013 odstartoval seriál „Děti Nagana“, což jsou tři rozhovory s dětmi vybraných hráčů z Nagana, které vycházejí 16., 19., a 22. února 2013. Rozsah rozhovorů je třičtvrtě stránky. Dne 20. února 2013 ve sportovní rubrice najdeme článek „Hokejoví smolaři aneb ti, kteří přišli o zlato“. Tento a ještě jeden menší článek zabral celou jednu stranu. Dne 23. února 2013 je na dvou stranách sportu popsáno několik českých, potažmo československých sportovních úspěchů. Titulek tohoto článku byl: „Památné příběhy našeho sportu aneb nebylo jen Nagano“. Dále článek s nadtitulkem „Haškovo Nagano“ a titulkem: „Vítězný únor 1998: český tým vyhrál hokejový Turnaj století“. Dne 25. února 2013 pak tento seriál připomínající úspěch českých hokejistů v Naganu končí dvojstranou s fotografiemi, článkem „Naganský sraz po 15 letech: nové partnerky, pivo i slzy v očích“. Dále jsou zde fotografie všech hráčů a v krátkosti popsáno, co dnes dělají. (MF Dnes, 2013)

5.3.3. Lidové noviny

Patnáct let od naganského vítězství českých hokejistů začal tento deník připomínat dne 13. února 2013, kdy se sportovní rubrice otiskl na jedné půlstraně větší fotografii s titulkem „Klíč k senzaci v Naganu: drželi při sobě“. Většího prostoru se pak dostalo tomuto výročí dne 25. února 2013, kdy se dokonce na titulní straně nahoře, objevila fotografie Jaromíra Jágra a titulek „Nagano: 15 let od triumfu století“ odkazující do sportovní rubriky. V ní se na celých dvou stranách objevily tři fotografie týmu. První ihned po zisku zlatých medailí, druhá z příletu na ruzyňské letiště a třetí ze srazu po patnácti letech. A články: „Sraz po 15 letech: dojetí, pivo a vzpomínky“, nebo „Haškova sláva se i nebes dotkla“. (Lidové noviny, 2013)

5.3.4. Shrnutí

Velice zajímavé je pozorovat nárůst objemu publikací, která vychází při výročí zisku zlatých olympijských medailí z Nagana. Nejvíce to můžeme sledovat u Deníku Sport, který pětiletému výročí věnoval pouze jedinou stranu, desetiletému jedenáctistránkový seriál a patnáctiletému více jak patnáct dvoustran, celé vydání *Sport magazínu* a celý šedesátistránkový speciál. Dohromady více jak sto dvacet stran během jednoho měsíce. U obou dalších analyzovaných periodik je prostor věnovaný tomuto výročí velmi podobný.

6. Rozhovor

Rozhovor s bývalým obráncem českého národního týmu, olympijským vítězem z Nagana, dvojnásobným mistrem světa a dlouholetým hráčem NHL a české extraligy, nyní spolunajitelem hokejového stadionu Ice Arena, pětáctyřicetiletým **Františkem Kučerou**, jsem pořídil dne 27. února 2013 v Ice Areně v pražských Letňanech.

Co si vybavíte, když se řekne Nagano?

Určitě výjimečná událost pro celou Českou republiku a pro náš hokej. Hektických deset dní, který člověk strávil dlouhým cestováním do daleké země. A co se týče pocitů, tak to nejlepší čeho sportovec mohl dosáhnout. Vybavuju si ten pocit po posledním zápase a ohromná úleva z vítězství, vzpomínky na cestu a na to přivítání.

Připomíná Vám Nagano něco doma? Dresy, puky, hokejky...

Tady na zimním stadionu v restauraci je vystavenej originál dres s podpisy všech hráčů. Ale doma, tam kde člověk tráví nejvíc času, což je obývací a kuchyň, tak tam nemám nic. Takže vzpomínám hlavně tady v práci.

Vídáte se s někým z naganského týmu?

To minimálně. Tady v Praze je jen Láďa Růžička a Pepa Beránek, ti maj svoje věci. Občas potkám někde ve městě Martina Ručinskýho. Teď ale svaz zorganizoval setkání po patnácti letech, což byla dobrá věc. Takže jsme se viděli s rukama, kteří třeba zůstali žít v zámoří. Každý máme ale svůj okruh kamarádů a já zrovna ty kamarády mám jinde.

Berete Nagano jako svůj největší úspěch v kariéře?

(dlouze přemýšlí) Člověk by asi měl říct, že ano. Samozřejmě, že během kariéry tam byly různé etapy, ať už to byly první roky v NHL, což byl tenkrát velký úspěch. Teď je NHL daleko víc připravena pro Evropany, hokejovější, techničtější hráče. Dřív byla zálužnější a mnohem tvrdší, než teď. Ale člověk musí říct, že to byl jeho největší úspěch v kariéře, když to asi byl největší úspěch českého i československého hokeje.

Považuje tedy naganské zlato za největší úspěch českého i československého hokeje?

Ano, podle mě ano. Je to největší úspěch.

Jaký naganský zápas považujete za nejtěžší a nejnáročnější?

To se asi nedá takhle jednoduše říct. Vyřazovací zápasy jsou naročný na každého hráče hlavně psychicky. Někdo o tom přemýšlí víc, někdo míň, trochu se mu honí hlavou, že je to hodně důležitý zápas. Aby něco člověk nezkazil celému týmu. Ale všichni jsme samozřejmě chtěli vyhrát každej zápas, i když v Naganu do čtvrtfinále postupovali všichni. S Amerikou jsme přežili svojí smrt, když to člověk viděl po delší době, všichni pořád mluví o první třetině, ale my jsme přišli do druhý třetiny a prvních deset minut to bylo pořád stejný. Když se člověk podívá na ty góly který jsme dali, tak až na gól co dal Jaromír Jágr, tak to byly všechno náhodný góly. Poslední gól po velkým faulu za bránou, kterej by se dneska písknul stokrát, předtim se nepísknul vůbec. Ale semifinálový zápas, já si myslím, že byl nejtěžší. Hrát proti Kanadě, která tam měla asi nejsilnější mužstvo, i když podle jmen by to měli bejt Američani, ale ty to nezvládli. A pak když už se dostanete do finále, tak si říkáte, ať se stane cokoli, medaile je jistá a už jsme si i věřili po těch vyřazovacích zápasech.

S Kanadou jsme také obrželi gól asi minutu před koncem...

Tak ty Kanadani si zasloužili aspoň jednoho góla. (úsměv)

Kdyby vám někdo před odjezdem do Nagana řekl, že přivezete zlato, za co byste ho považoval?

Tak všichni co tenkrát tady v republice do hokeje trochu viděli, tak by ho považovali za blázna. Ale u nás na chalupě, byl jeden pivní skaut, který prohlašoval, že to vyhraje, ale měli jsme ho za totálního blázna.

Zažil jste v NHL po Naganu nějaké negativní ohlasy?

Ne, kdepak, to vůbec.

Změnil se po Naganu pohled na český hokej?

Po Naganu dorostla generace skvělých hráčů a do roku 2001 jsme byli skoro hokejová velmoc. Ale úplně tak se to nedá říct, my postavíme jedno národní mužstvo, Kanada jich postaví pět, šest. Kdykoli pak jedno z těchto šesti nás může porazit. Ale je pravda, že po Naganu, přišlo veleúspěšné období pro náš hokej, což se projevilo i juniorským hokejem, kdy naši junioři dvakrát vyhráli mistrovství světa. Potom došlo ale k uspokojení a začly se projevovat neduhy našeho hokeje ohledně výchovy, počtu dětí co chodí na hokej, což trvá dodnes. Po Naganu byl ale náš hokej hodně populární, angažování trenéra Hlinky do Pittsburgu, počet českých hráčů v NHL. Určitě se dá říct, že z našeho hokeje pár let po Naganu šel strach.

Vnímáte Nagano jako fenomén?

Je pravda, že člověk ví že to Nagano je fenomén. Otcové, kterým v té době bylo třeba patnáct dvacet let a teď mají svoje děti, že jim o tom vyprávěj, že jim ukazují ty zápasy. Že se to jakoby předává z generace na generaci a pravda je, že i ty mladší sportovci se toutle událostí, tímto názvem Nagano občas prezentují. Je vidět, že i ti ostatní sportovci, nás, co jsme tam byli, uznávají.

Jak vnímáte současný český hokej?

Podle toho jaký, seniorský má pořád úspěch, pořád dáme dohromady slušný mužstvo, který může bojovat o hodně vysoký příčky. Ale špatný je, kolik dětí chodí na hokej v mládežnické kategorii, to bude v budoucnu největší průšvih. Je to vidět v juniorské reprezentaci, kdy na mezinárodní scéně v konfrontaci s Finama se Švédama to prostě není ono. Seniorský národák se nějakým způsobem drží, ale nemůže se to brát, že je všechno v pořádku.

7. Závěr

Zimní olympijské hry v Naganu 1998 byly nejen pro Českou republiku historickou událostí. Poprvé v dějinách novodobých olympijských her se kvůli ZOH přerušila slavná kanadsko-americká NHL a nejlepší hráči světa se tak mohli poprvé společně utkat pod pěti kruhy. „Turnaji století“, jak se tomuto hokejovému zápolení přezdívá, bylo dopřáno obrovské pozornosti nejen českých, ale i světových médií. Česká republika se stala jeho překvapivým vítězem. Malá evropská země porazila ve třech nezapomenutelných vyřazovacích zápasech postupně všechny tři hokejové velmoci - USA, Kanadu a ve finále velkého hokejového rivala – Rusko. Cesta českých hokejistů olympijským turnajem tehdy vyvolala v České republice obrovskou vlnu zájmu a nadšení. Sportovní úspěch a, hokejový obzvlášť, vždy dokázal pozvednout náladu a hrdost v československé či české společnosti v jejich těžkých obdobích. Česká společnost decimovaná napjatou politickou situací (pád Klausovy vlády, rozštěpení ODS apod.) se v únoru roku 1998 upnula k hokejovému šílenství. Během zápasů se v republice doslova zastavil život. Děti ve škole, zaměstnanci na pracovištích a tisíce lidí na náměstích před velkoplošnými obrazovkami, ti všichni napjatě sledovali rozhodující zápasy české hokejové reprezentace na zimních olympijských hrách v Naganu 1998. Hokej v těchto dnech zastínil veškeré další politické, společenské či sportovní dění. Prostor, který tisková média této události dopřála, byl obrovský. Přední stránky novin plnily místo politiky hokejové titulky a fotografie českých hokejistů. Některé noviny dokonce vydaly mimořádná vydání věnovaná pouze hokejovému úspěchu. Tak obrovskou mediální pozornost a ohlas na sportovní událost česká ani předtím československá společnost nepamatuje. I díky tomuto faktu se tato událost stala českým fenoménem a historickou událostí.

Tento sportovní úspěch se později reflektoval i do kulturního odvětví. V roce 2004 autoři Martin Smolka a Jaroslav Dušek zkomponovali operu nazvanou Nagano, kterou zrežíroval Ondřej Havelka. Hlavní postavy v ní představují hokejisté, děj pak třetiny hokejového zápasu. V roce 2013 pak tvůrci úspěšného televizního seriálu Vyprávěj nazvali jeden seriálový díl: Nagano – Máme zlatou!

Připomínání vítězství českých hokejistů na ZOH v Naganu 1998 se pravidelně každých pět let objevuje nejen v tištěných médiích, kde je mu věnován velký prostor nejen sportovně zaměřených periodik. Zajímavé je, že tento ohlas postupně nabírá na velikosti. Prozatimního vrcholu dosáhl v roce 2013, kdy patnáctilétému výročí věnoval nejvíce prostoru Deník Sport, a to přes sto stran během jednoho měsíce. U obou dalších analyzovaných periodik (MF Dnes, Lidové noviny) je věnovaný prostor velmi podobný.

Jak dokazuje provedený dotazníkový výzkum, Nagano je bezesporu vnímáno českou společností nejen jako jeden z největších sportovních úspěchů české a československé historie, ale je v současné české společnosti vnímáno již i jako pojem či fenomén. Už neodmyslitelně patří do sportovní terminologie jako symbol obrovského a nečekaného sportovního úspěchu. Například o vítězství českých tenistů v Davis cupu v roce 2012 se psalo v Deníku Sport jako o „tenisovém Naganu“.

Nagano se tak zapsalo do české, a to nejen hokejové, historie. Je připomínáno se stejnou pozorností, jako jsou připomínány významné události českého, potažmo československého státu.

8. Seznam použitých zdrojů

Seznam použitých novinových zdrojů

1. Deník Sport

- 1.1. **Deník Sport. 1998.** Praha : Ringier Axel Springer CZ a.s., Leden, Únor 1998. 1210-8383.
- 1.2. **Deník Sport. 2003.** Praha : Ringier Axel Springer CZ a.s., 22.2. Únor 2003. 1210-8383.
- 1.3. **Deník Sport. 2008.** Praha : Ringier Axel Springer CZ a.s., Únor 2008.
- 1.4. **Deník Sport. 2013.** Praha : Ringier Axel Springer CZ a.s. , 2013. 1210-8383.
- 1.5. *Nagano. 2013.* 1, Praha : Ringier Axel Springer CZ a.s., 4. Únor 2013. 1214-3677.
- 1.6. *Zázrak z Nagana. 2013.* 7, Praha : Ringier Axel Springer CZ a.s., 15.2.2013. Únor 2013. 1214-3677.

2. MF Dnes

- 2.1. **MF Dnes. 1998.** Praha : Mafra a.s., Únor 1998. 1210-1168.
- 2.2. **MF Dnes. 2003.** Praha : Mafra a.s., Únor 2003. 1210-1168.
- 2.3. **MF Dnes. 2008.** Praha : Mafra a.s., 22.2.. Únor 2008. 1210-1168.
- 2.4. **MF Dnes. 2013.** Praha : Mafra a.s., Únor 2013. 1210-1168.

3. Lidové noviny

- 3.1. **Lidové noviny. 1998.** Praha : Lidové noviny a.s., Leden, Únor 1998. 0862-5921.
- 3.2. **Lidové noviny. 2003.** Praha : Lidové noviny a.s., Únor 2003. 0862-5921.
- 3.3. **Lidové noviny. 2008.** Praha : Lidové noviny a.s., 22.2. Únor 2008. 0862-5921.
- 3.4. **Lidové noviny. 2013.** Praha : Lidové noviny a.s., Únor 2013. 0862-5921.

Seznam použitých knižních zdrojů

1. **Bárta, Pavel. 2007.** *Velké okamžiky ledního hokeje 2.* Ústí nad Orlicí : Martin Leschinger - Flétna, 2007. ISBN 978-80-903652-4-7.
2. **Jenšík, Miloslav. 2011.** *Zlatá kniha ledního hokeje.* Praha : XYZ, s.r.o., 2011. 978-80-7388-090-3.
3. **Jiří Stránský, Kamil Ondroušek. 1999.** *Historie československého a českého hokeje 1908-1999.* Praha : Vyšehrad, spol.s.r.o., 1999. ISBN 80-7021-308-6.
4. **Stanislav Štefl, František Štícha a kolektiv. 1998.** *Cesta za zlatem.* Praha : Formát, 1998. ISBN 80-86155-12-8.
5. **Záruba, Robert. 1998.** *Přepište dějiny!* Praha : Duel, 1998. 80-86187-15-5.

Seznam použitých internetových zdrojů

1. **Hokej.cz. 2012.** Hokej. *Hokej.* [Online] BPA a.s., 2012. www.hokej.cz. 1214-5718.
2. **iDnes.cz. 2013.** iDnes.cz. *iDnes.cz.* [Online] Mafra, a.s., únor 2013. <http://hokej.idnes.cz/>.
3. **iSport.cz. 2013.** iSport.cz. *iSport.* [Online] Ringier Axel Springer CZ a.s., únor 2013. <http://isport.blesk.cz/>. 1213-8991.
4. **lidovky.cz. 2013.** lidovky.cz. *lidovky.cz.* [Online] Mafra, a.s., únor 2013. <http://sport.lidovky.cz/>. 1213-1385.
5. **Langr, Michael. 2012.** iDnes. *iDnes.* [Online] 7. Zář 2012. http://hokej.idnes.cz/rok-od-letecke-tragedie-v-jaroslavli-d7a-/evropa.aspx?c=A120906_134810_evropa_lge.

9. Přílohy

Příloha A – Dotazníkový výzkum

Cíl výzkumu

Cílem výzkumu bylo zjistit povědomí a znalosti české populace vztahující se k otázce působení české hokejové reprezentace na olympijských hrách v Naganu 1998. A vnímání slova Nagano, již jako pojmu či fenoménu.

Metoda výzkumu

Výzkum byl proveden pomocí dotazníku, který byl distribuován především po sociálních sítích zadavatele a e-mailem. Dotazník obsahoval devět uzavřených otázek, z toho první dvě otázky byly identifikační. Následujících sedm otázek již bylo tematicky zaměřeno na působení české hokejové reprezentace na zimních olympijských hrách v Naganu v roce 1998.

Omezení výzkumu

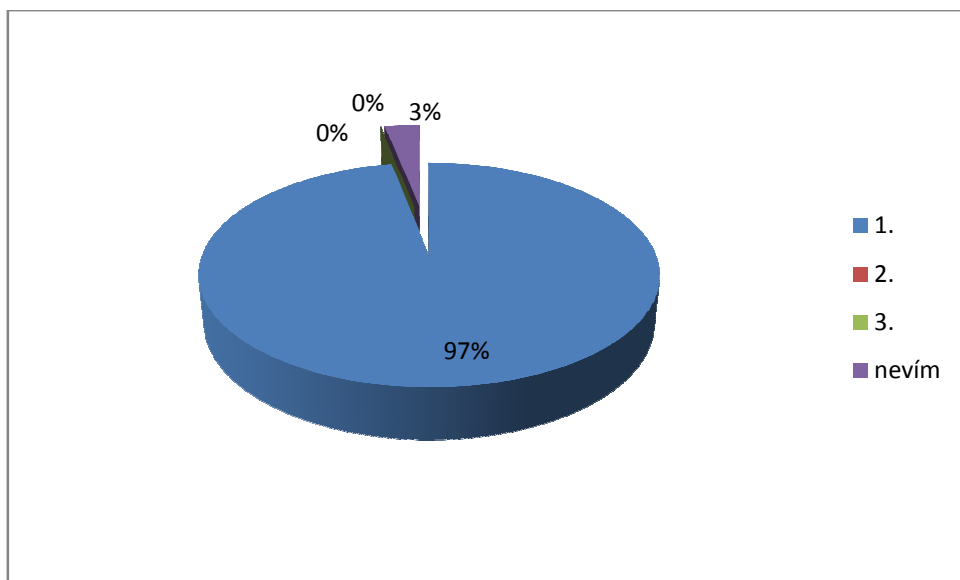
Respondenti, kteří dotazník vyplnili, byli především vrstevníky zadavatele. Proto je většina respondentů mladších 25let a otazník vyplnilo 100 respondentů. Nejedná se tedy o reprezentativní vzorek celé populace. V dotazníku byly dány 3-4 možnosti na výběr odpovědi, tudíž respondent mohl tipovat a odvozovat.

Vstupní data výzkumu

Na dotazník odpovědělo celkem 100 respondentů, z toho 61% mužů a 39% žen. Věkové kategorie respondentů: 57% mladších 25let, 35% 26-40let, 7% 41-60let a 1% 61let a více. V dotazníku byly dány 3 až 4 možnosti na výběr odpovědi, respondent mohl vybrat pouze jednu odpověď. Respondent se nemohl k otázkám a odpovědím vracet.

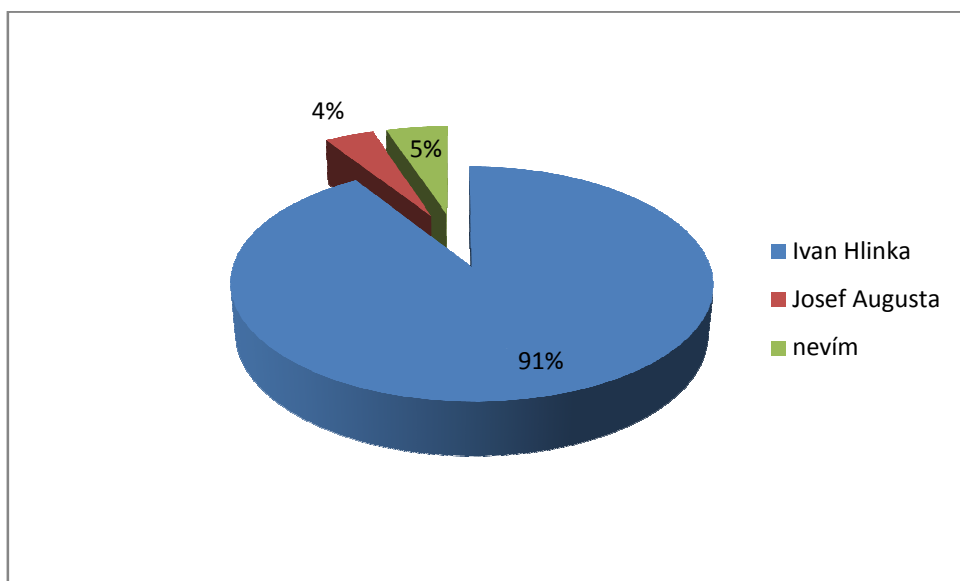
Graf 1: Otázka na povědomí respondentů o působení české hokejové reprezentace na ZOH v Naganu 1998.

„Jak se umístila česká hokejová reprezentace na ZOH v Naganu 1998?“

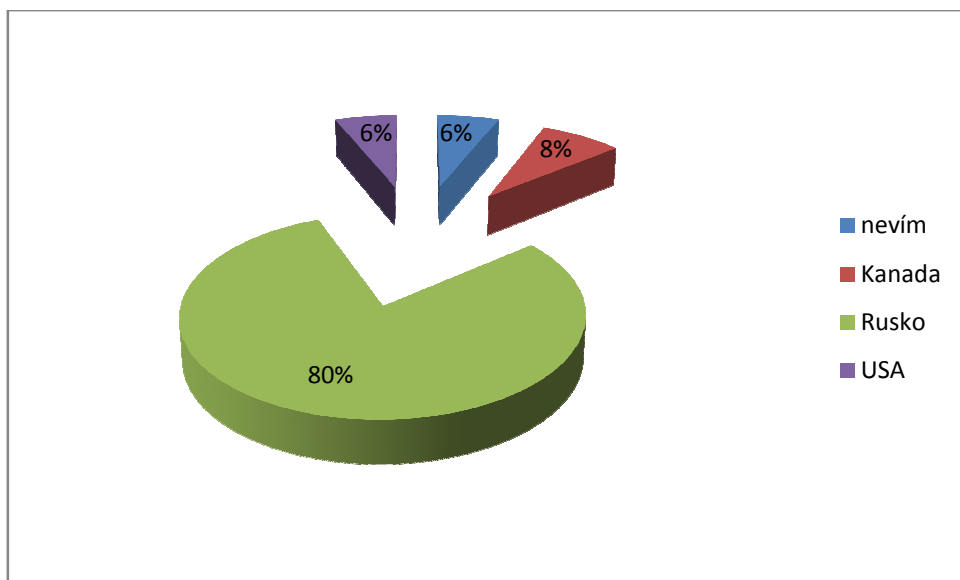
Graf 2: Otázka na povědomí respondentů o konkrétních členech hokejové reprezentace za ZOH v Naganu 1998.

„Kdo byl trenérem české hokejové reprezentace na ZOH v Naganu 1998?“

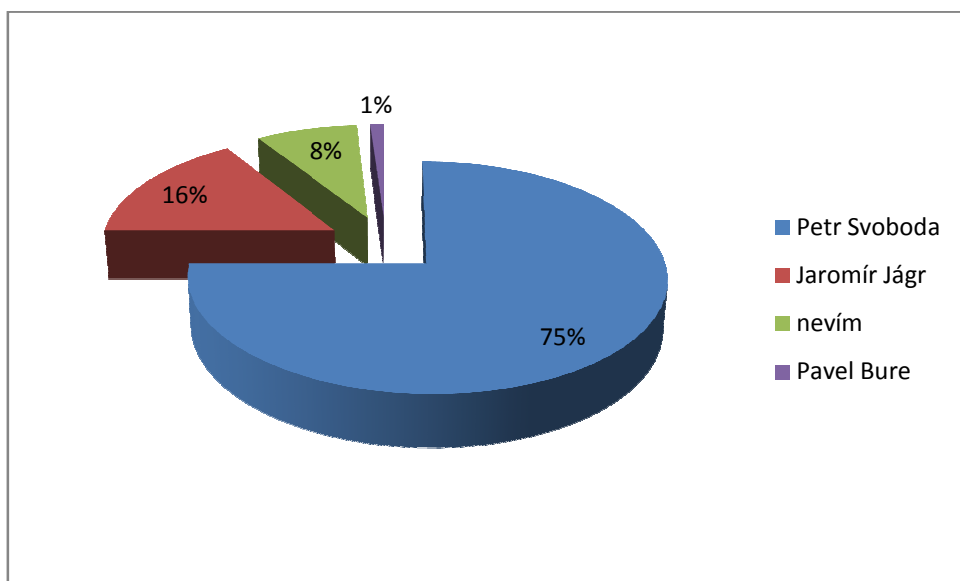
Graf 3: Otázka na povědomí a znalost faktů vztahujících se k působení české hokejové reprezentace na ZOH v Naganu 1998.

„Víte, s kým hrála česká hokejová reprezentace finále ZOH v Naganu 1998?“

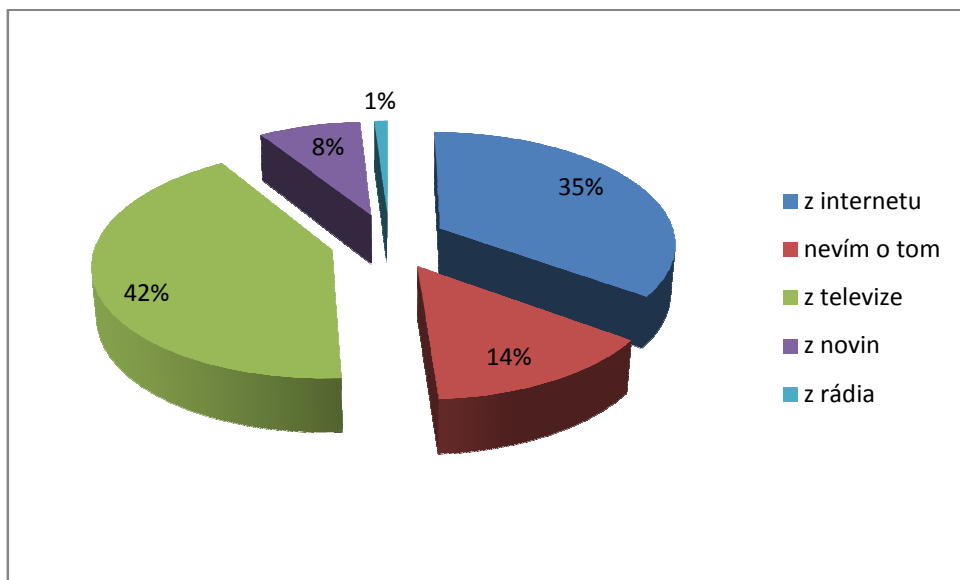
Graf 4: Otázka na povědomí respondentů o konkrétních členech hokejové reprezentace za ZOH v Naganu 1998.

„Víte, kdo jako jediný ve finále ZOH v Naganu 1998 skóroval?“

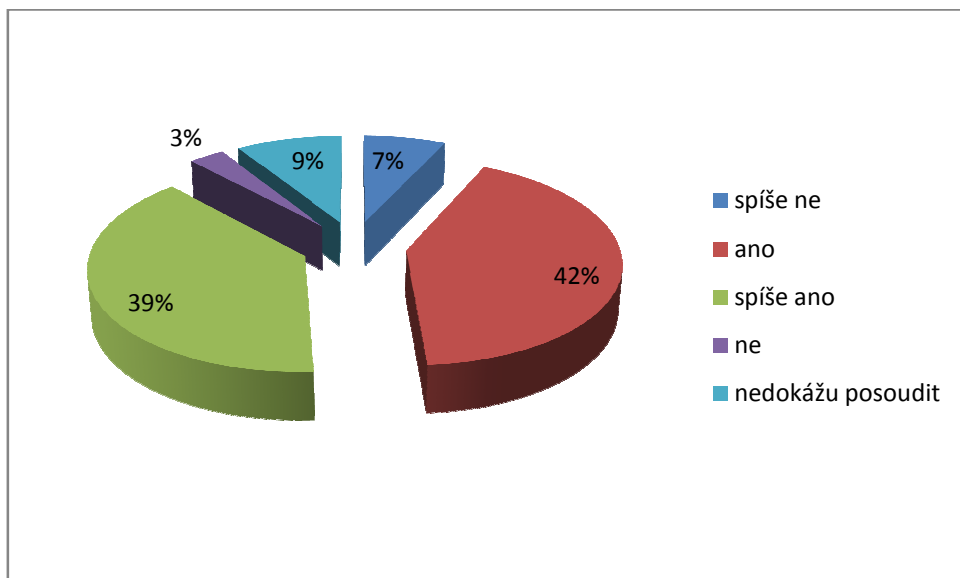
Graf 5: Otázka na zachycení události výročí 15ti let od Nagana 1998 a případně z jakého média.

„Zaznamenali jste, že se v nedávno slavilo výročí 15ti let od ZOH v Naganu? Pokud ano, z jakého média?“

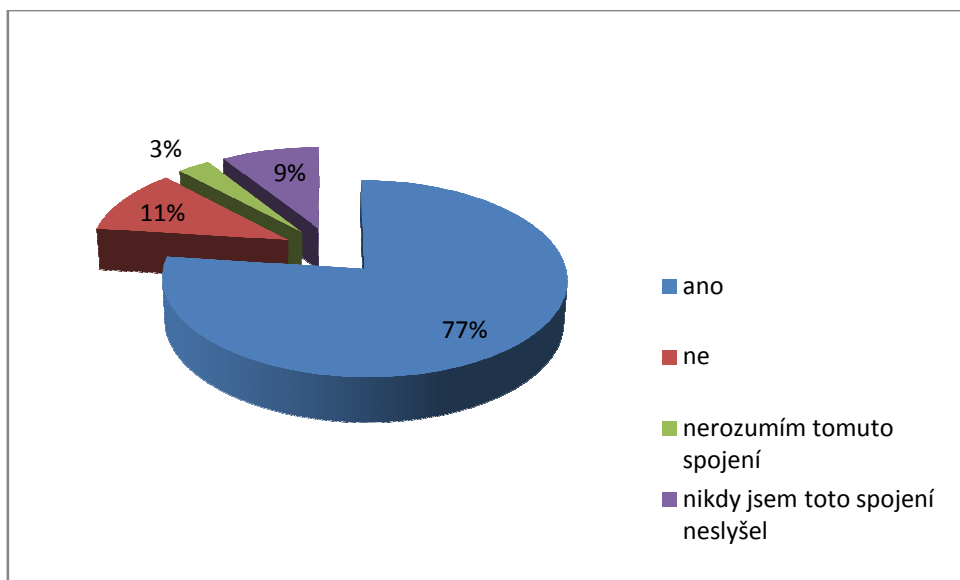
Graf 6: Názor respondentů na velikost vítězství českých hokejistů na ZOH v Naganu 1998 v historickém měřítku.

„Považujete vítězství českých hokejistů v Naganu za největší úspěch českého, potažmo československého, hokeje?“

Graf 7: Dotaz na vnímání respondentů slova „Nagano“ jako pojmu či fenoménu.

„Vnímáte slovo Nagano jako pojem či fenomén? Např. o vítězství českých tenistů v Davis cupu se psalo jako o „tenisovém Naganu“ apod.“

Vyhodnocení výzkumu

Po analýze dat předchozího výzkumu jsem dospěl k několika poznatkům. Dotazovaní respondenti, ač byli v době úspěchu české hokejové reprezentace na ZOH v Naganu 1998 z velké většiny mladší 10ti let, mají o této události vcelku velké znalosti.

Celých 97% respondentů ví, jak se umístila česká hokejová reprezentace na ZOH v Naganu 1998, ba dokonce přes 90% dotazovaných vybralo správnou odpověď na otázku kdo byl jejím trenérem. Celkem 80% respondentů ví, s kým hrála česká hokejová reprezentace ve finále ZOH 1998 a celé tři čtvrtiny dotazovaných znají střelce jediné branky finále ZOH 1998. Vítězství na ZOH v Naganu 1998 bere více jak 80% dotazovaných za největší úspěch českého i československého hokeje. Téměř 90% respondentů se domnívá, že se po vítězství českých hokejistů v Naganu výrazně změnil pohled na český hokej. Velmi zajímavé je, že více jak tři čtvrtiny dotazovaných vnímají slovo Nagano již jako pojem či fenomén velkého sportovního úspěchu. Pouze 12% dotazovaných tomuto pojmu nerozumí, nebo ho nikdy neslyšeli.

Příloha B – Ukázky z tisku

Obrázek 1: Jak Sport psal o čtvrtfinálovém vítězství nad USA

Dnešní vydání deníku Sport Vám přináší

MORAVIA STEEL ZDB WILLIAM DELVIA WD

Omnitech ČTVRTEK 6,50 Kč - pro předplatitele 6 Kč

Prodej • Servis • Karosárna • Lakovna
Láhev • Písk • České Budějovice
Tel.: 0361/25 22 82 OPEL

Sport

DENIK 19. ÚNORA 1998 ČÍSLO 42 - DRUHÉ VYDÁNÍ

adidas

Akrobat Aleš Valenta na vynikajícím čtvrtém místě ve skokanské soutěži

»Dominátor« vyčaroval postup

Zpravodajství ze ZOH
Zdeněk PAUL, Pavel LONĚK a Tomáš MACEK

Foto: REUTERS

Český lev rozsápal hvězdy a pruhy - 4:1
● Po první prohrané třetině praštil Růžicka do stolu ● Když člověk chce, je to velká síla, tvrdí Robert Reichel ● Úspěch se odvíjel od Haška ● Zámožská média kritizují neschopnou obranu a brankáře ● Semifinálovým soupeřem budou Kanadáné ● Druhou dvojici tvoří Rusko a překvapivě i Finsko ● Aleš Valenta chce závodit, dokud nezíská olympijské zlato ● Ve sprintu biatlonistů byl z našich nejlepší opět Ivan Masariik - patnáctý ● Štafeta českých běžců dosáhla nejhoršího umístění na ZOH ● Olympijské zpravodajství čtete na stranách 2 až 6

Foto: ČTK/AP

Foto: ČTK/EPA

Partnery deníku *Sport* pro zimní olympijské hry 1998 jsou

ES ČESKÁ SPORITELNA a.s. Stella group adidas

Zdroj: RETRONOVINY: *Jak viděl Sport vítězství ve čtvrtfinále s USA* (online) (cit. 2013-02-18) Dostupné z: <http://isport.blesk.cz/galerie/hokej-reprezentace-nagano/134735/?foto=0> (iSport.cz, 2013)

Obrázek 2: Jak Sport psal o semifinálovém vítězství nad Kanadou

Dnešní vydání deníku Sport Vám přináší

MORAVIA STEEL ZDB WILLIAM & DELFIN WD THE EXPRESS ORIGINAL BRAND

GAMBRINUS LIGA Gambrinus

SOBOTA 6,50 Kč - pro předplatitele 6 Kč

Sport

DENÍK 21. ÚNORA 1998 ČÍSLO 44 - DRUHÉ VYDÁNÍ

adidas

Javorové listy odfoukl Dominik Hašek: ČR-Kanada 2:1 ■ O zlato hrajeme s Ruskem

A jdeme do finále!!!

V 50. minutě se poprvé od modré čáry trefil Šlégr, jenže třiašedesát vteřin před koncem vyrovnal Linden ● Desetiminutový přídavek gólově rozhodnutí nepřinesl ● Hned v prvním nájedzu překonal Roye Reichel, skvělý Hašek pochytil všech pět kanadských pokusů, takže na Růžičku už ani nedošlo ● Druhé semifinále bohaté na góly: Rusko-Finsko 7:4 ● Rychlík Pavel Bure vstřelil pět branek! ● Hokejové nadšení zaplavilo celou Českou republiku - fanoušci se sešli na Václavském náměstí ● Turnaj století vyvrcholí zítra v 5.45 hodin našeho času ● Sdružení měli ve štatetě jen dva dobré běžce a klesli na osmé místo, krasobruslařka Kulovaná se loučila osmnáctou příčkou ● Hrstková obří slalom nedokončila, běžkyně Hanušová a Kocumová na třicet kilometrů ve třetí, resp. čtvrté desítku, český čtyřbob po první jízdě dvanáctý ● Olympijské zpravodajství čtete na stranách 2 až 6

Zpravodajství ze ZOH
Zdeněk PAUL, Pavel LONĚK a Tomáš MACEK

DOMINIK HAŠEK, který se zaslouženě raduje po nervydrásající bitvě, a ROBERT REICHEL, jenž právě překonává v prvním a rozhodujícím nájedzu kanadského gólmána Roye, byli v pátek hlavními strážci našeho historického postupu do finále hokejového turnaje na XVIII. zimních olympijských hrách v Naganu. Foto: Reuters

Partnery deníku *Sport* pro zimní olympijské hry 1998 jsou

ČESKÁ SPOŘITELNA a.s. Stella group adidas

Zdroj: RETRONOVINY: Jak Sport viděl památný triumf nad Kanadou (online) (cit. 2013-02-20) Dostupné z: <http://isport.blesk.cz/galerie/hokej-reprezentace-nagano/134745/?foto=0> (iSport.cz, 2013)

Obrázek 3: Jak Sport psal o vítězství v Naganu

Dnešní vydání deníku Sport Vám přináší

MORAVIA STEEL ZDB WILLIAM & DELFIN WB THE EXPRESS ORIGINAL JEANS

Gatorade Thirst Quencher Tel.: 0465/4259, 4124

SPORT

PONDĚLÍ 7 Kč - pro předplatitele 6,50 Kč

adidas

DENÍK 23. ÚNORA 1998 ČÍSLO 45 - DRUHÉ VYDÁNÍ

Finále turnaje století dovršilo triumf: Česká republika-Rusko 1:0 (0:0, 0:0, 1:0)

Hokejové zlato, hoši, díky za to!

Foto: Reuters

Zimovolybní zář 2011
Zdeněk PAUL, Pavel LONĚK a Tomáš MACEK

Dramatický závěrečný zápas rozhodla branka Petra Svobody ve 49. minutě ● Celá republika slavila olympijské vítězství na dáku, dnes je může pozdravit na Staroměstském náměstí v Praze ● Sebevědomí Kanadčané dopadli jak "sedláci u Chlumce", po prohře s Finskem 2:3 skončili až čtvrti ● V pořadí hodnocení národů vyhrálo Německo, reprezentanti České republiky jsou s třemi drahými kovy na 14. místě ● Fenomén bílé stopy Nor Dähle triumfoval v běhu na 50 km a získal tak celkové již osmé zlato s puncem pěti kruhů ● Buchtá a čtyřbob třinácti ● Senzace mezi slalomovými brankami se jmenuje Buraas ● Štafeta biatlonistů zklamala na celé čáře - čtrnácti ● Olympijský oheň v Naganu zhasí

Foto: Pavel Mazáč

Zbývá porazit Martány

Slavomír Lenerovi připadá nелеhký úkol - na tiskových konferencích zdůvodňoval to a ono, protože Ivan Hlinka je po ukáňních raději v ústraní. V nabitém konferenčním sále Sláva Lener plakal. Stejně jako plakal Hlinka na střídačce, kde volal na maséra Šaška, ať mu podá ručník. Utíral do něho nos, ale hlavně oči. On, starý ostřížený hokejový kozák, byl totálně namáčklo. Najednou toužil po samotě a vyhnal Slávu zase na tiskovku. Tam Lener řekl vše, jak se sluší a patří, pak ale neunikl českým novinářům, které obecně fráze příliš nevzrušovaly. Slávo, máš ještě nějakou motivaci? "Účel. Aby se naučili Marfani hrát hokej a my je potom mohli porazit!" Nezdálo to nabubřele. Lener to nemá ve zvyku a navíc dodal, že toužil po tom, aby český hokej byl stále v oně krásné zakleté šestici světových hokejových velmocí, ale v té větě byla obsažena myšlenka, která provázela celý finiš hokejového turnaje století. Další jsme na frak každému, koho nám osud přiknul. Když Kanada v semifinále minutu před koncem vyrovňala, vyskočil pan Fasel, předseda Mezinárodní hokejové federace, radostí, že turnaj bude z hlediska komerce zachráněn. Vedle sedící komisionář NHL Gary Bettman to neudělal. A ten pan Fasel, povoláním zubář (brrr), pak srazil paty a musel vřeset na českou hrud další medaile. Tak jako loni, předtím, a bude to dělat dál. Protože český hokej nikdo z povrchu zemského nesmete!

ZDENĚK PAUL, Nagano

SVOBODŮV zlatý gól Foto: ČTK/AP

ČESKÁ SPOŘITELNA a.s.

Partnery deníku **Sport** pro zimní olympijské hry 1998 jsou

Stella group

adidas

Zdroj: RETRONOVINY: Jak viděl Sport vítězství ve finále nad Ruskem (online) (cit. 2013-01-22) Dostupné z: <http://isport.blesk.cz/galerie/hokej-reprezentace-nagano/134746/?foto=0> (iSport.cz, 2013)

Obrázek 4: Jak Sport vítal doma hokejisty

Omnitech
Prodej • Servis • Karosárna • Lakovna
Tahor • Písek • České Budějovice
Tel.: 0361/25 22 82 **OPEL**

UTERÝ 6.50 Kč - pro předplatitele 6 Kč

Sport

DENÍK 24. ÚNORA 1998 ČÍSLO 46 - DRUHÉ VYDÁNÍ

GAMBRINUS LIGA
Gambrinus.

Vítejte doma, bohové!

Foto: Jaroslav Legner

Foto: Vladimír Rys

Nadšení fanoušci se nakonec dočkali: z Japonska se vrátili zlatí hoši, kteří se stali v očích veřejnosti bohy

- Národní hrdinové přiletěli s tříhodinovým zpožděním, unavení, ale šťastní
- Hokejisty čekalo vřelé přijetí prezidentem a premiérem republiky
- Václav Havel na zahradě své vily předával pamětní medaile
- Roman Hamrlík neskryval slzy dojetí
- Skvělá nálada panovala po celý den na Staroměstském náměstí
- Deset hodin se zde čekalo na příjezd zlatých medailistů
- S úspěšnými reprezentanty přiletěla i dvojnásobná medailistka Kateřina Neumannová
- Čtěte na stranách 2-5

NAGANO 1998

Olympijský EXTRA

V pátek 27. února 1998 rozšířená barevná příloha věnovaná XVIII. ZOH v Naganu

9 87742707838028

Zdroj: RETRONOVINY: Jak sport vítal doma naganské šampiony (online)

(cit. 2013-2-23) Dostupné z: <http://isport.blesk.cz/galerie/hokej-reprezentace-nagano/134751/?foto=0>

(iSport.cz, 2013)

Obrázek 5: Jak Sport slavil Nagano jako Vítězný únor

Zdroj: Jak Sport slavil Nagano jako Vítězný únor (online)

(cit. 2013-2-24) Dostupné z: <http://isport.blesek.cz/galerie/hokej-reprezentace-nagano/134752/?foto=0> (iSport.cz, 2013)

Obrázek 6: Sport speciál Nagano

Zdroj: Nagano 15 let od triumfu. Osudy zlatých hrdinů (online)

(cit. 2013-02-04) Dostupné z: <http://isport.blesk.cz/clanek/hokej-reprezentace-nagano/137653/uz-dnes-v-prodeji-nagano-15-let-od-triumfu-osudy-zlatych-hrdinu.html>
(Nagano, 2013)

Obrázek 7: Sport magazín Zázrak z Nagana

Zdroj: Sport magazín, Zázrak z Nagana

Vydavatel: Ringier Axel Springer CZ a.s. (cit. 2013-02-15) ISN 1214-3677

(Zázrak z Nagana, 2013)

Obrázek 8: Jak MF Dnes slavila olympijské zlato

Hokejový sen: máme zlato

Olympijskou hodu za kile dříve měl česká výprava stoupá vítězina. Robert Lang, Dominik Hašek a Richard Šmehlík (vpravo) vítězí v Naganu společně s námi s čes. FOTO: MAFIA - HERBERT SLAVIK

Výhra nad Rusy završila olympiádu

N a p a n o (Od našeho evropského zpravodaje)
 - Sňatými, nezapomenutelným vítězstvím na turnaji stovky završili větra hokejoví reprezentanti zimní olympijské hry v japonském Naganu. Ve finále porazili Rusko 1:0 a získali první olympijské zlato pro český i československý hokej.

Na ledě, stejně jako doma si občanové a posílá v ústředí, propukla nepopisatelná radost. Medaile, gratulace, česká vlajka stoupá nejvyšší, zni hymna, hráčům probíhá bláznivá celá jejich kariéra. "Tohle byla nejhezčí hymna, jakou jsem kdy slyšel," vyprávěl ze sebe po závěrečném ceremoniálu dojatý beačkář Dominik Hašek, hrdina realizova, hrdina olympiády a teď král české země.

Ty, jehož branku dokázal ubránit famózním způsobem, porazil tři velmoci: USA, Kanada a Rusko. "Porazil bychom každého," řekl kapitán Vladimír Růžička. "Ale už není koho, je po namaže."
 Ze zimní olympiády, která větra velkolepýna finále skončila, kromě hokejistů veze domů medaile vítězů a hromadnou, také háčkář, Kanaďan

beca Juan Antonio Samaranch věla hrlním medaile na kř. Jaromír Jágr, který bystně tožil po úspěchu v národním týmu a konečně se dočkal, mu místo poděkování saltuje. Několik divrých mužů má v očích slzy. Robert Reichel, duchovní vůdce týmu, s medailí na krku říká: "Kéž by tohle bylo věčné. Jsem hrdý, že jsem Čech."

Trenér Ivan Hlinka stříti skrytá dejet: "Proboha, co k tomu mám říci? Bylo fajn, jak nám Rusové museli podstoupit jako vítědím. Zabili jsme si duhy, kdy to bylo opatně."
 Jaromír Jágr a kapitán Vladimír Růžička si vzájemně podělili společnou tečku. Na putování už se v reprezentaci nikdy neobjeví. "Konečně," ozval se Jágr. "Má se přitvrdit." A pak přitvrdil: "Jelže jsem př hokeji neobešel." Martin Ručinský s očima upřenými do stropu je na tom podobně: "Brodím, protože jsem v životě té nevyšel."
 Hokejový dojat, jak je podporováno celá země. "Vždyť jsem si četl faný, co je to sen český stovky, a byl jsem naměkko," vykládal Hašek. "Překně nás to vyhecovalo."
 Celý tým hádíl vzáim šití společenství, až se

Naši vsílili gól a celé náměstí vybuchlo štěstím

P r a h a - Pražské Stavenčíské náměstí ozářené třemi obřími obrazovkami se už od druhé hodiny ranní rychle měnilo ve speciální hokejový hotel. Fanoušci zamotaní do vlajek, s křesíčkama po oblékách a s vlasy v národních barvách přicházeli, aby v pátém přenosu podpořili úspěch na dleka hokejové hrůny v národním utkání s Ruskem o olympijské převlásti.

První dvě třetiny uběhly, skóre je stále 0:0. "Dáme gól, dáme," věří fanoušci doma. Pak se dočkáli.
 Goooo!!! Goooo!!!
 V deváté minutě se sen stává skutečností. Náměstí exploduje. Vystrčená ruce, nachvíli díl-bouchy. Z mnoha lahví tryská šampaňské. Skanduje se: "Hoší, ááááááá"
 Jak stoupá tlak hokejistů na Rusy, zvyšuje se i křesí dík lidí na Stavenčíském náměstí. "Jelže jedem, jelže jedem," naskakují fanoušci na baréry, které je oddělují od obrazovky. Čtrná

MLADÁ FRONTA
DNES
Děkujeme za zlato a radost, za pocity štěstí i hrdosti
SPORT

Hokejová radost, vyčerpání, slzy a šampaňské str. III
 Poslední štreka milovníka svobody skončila zlatě str. III
 Svět se utváří uklidní vřelým str. V
 Rodiny telefonovaly svým dlatým synům str. V

Zdroj: Přesně před 15 lety: Úspěch jaký přežije věky: hokejisté jsou zlatí (online) (cit. 2013-2-22) Dostupné z: http://hokej.idnes.cz/foto.aspx?r=representace&foto1=JB494006_20.jpg (iDnes.cz, 2013)

Obrázek 9: Jak MF Dnes slavila olympijské zlato

MF DNES - 23. ÚNORA 1998

Z DOMOVA

S

Utkání skončilo. Staroměstské náměstí exploduje v nepopisitelném nadšení.

FOTO: MAFIA - MICHAL RŮŽIČKA

Naši dali gól a náměstí vybuchlo štěstím

Pokračování ze str. 1

"Nemuseli jsme zasahovat. Chvilku před koncem jsme siče šli raději poslat hlídky v zátarasě, ale lidi byli úplně skvělí," pochválil snad sto tisíc fanoušků muž v unifórně.

Hymna dozrívá. "Já jsem tak hodně šťastný," krotí dojetí hlavou sedmnáctiletý Honza Hrdý z Prahy. Světlá se, že na dnešek vůbec nespál. "Jak spát? Viděl to v takových chvílích ani nejdě! Nemohl bych vůbec usnout rozrušením, jak to dopadne," ruhořil se. Nebyl jediný, kdo vůbec nespál. Mnoho lidí dorazilo přímo z okolních hospod.

"Taháme to už od výhry nad Kanadou. Od té doby pijeme na víteznosti. Teď můžeme pokračovat," radoval se šestnáctiletý očeň Tomáš Rychlý z Berouna. Jeho kamarádi si sňžují na přetpělně ulici. "Nebylo kde zaparkovat. Před námi stálo auto s klučama a už doráživci!"

Modérátor Petr Salava mezitím znovu oslovuje spiklenecky naladěné fanoušky. Tato nálada jim ostatně vyvěřela už od ranní cesty v příplněných tramvajích a metru. "Kdo je nejlepší?" ptá se modérátor a nadšený dav na náměstí odpovídá: "Čechy!" Pukák se odtáhl kolem dokola. Vzápětí ho střídá nová hymna všech hokejistů: "My jsme ten správný tým." Zpívá Michal David, idál poutat a

postava, která se na páskách vloudila i do latan českých reprezentantů. Jelžé předtím v první přetvůvce zahrál lidem na přání Dominika Haška staromou vyvalovačku "Pijeme cola".

Prokřehli hokejisti vášnivci mečili zima, dál se vlní do rytmi starých slágrů. "Co zima? My se hřeje navzájem," nechce si ani po pěti hodinách venku připustit dva stupně nad nulou dvacetiletá Lída Staňková.

Ohlávající řev nenechává nikoho, ani cizince, na pochybách, co se stalo. "V tom davu je neuvěřitelná energie. To je úžasné, nic takového jsem nikdy nezažil," obdivuje sílu českých fanoušků Jeho Kim z Choeaga a fotografuje rozesáté a pomalované tváře. "Vali hokejisti síce porazili ty naše, ale byli prostě lepší a teď to znovu dokázali."

Zpívající boofy se dorovávají, že k nim za pár minut promluví sám král Dominik. Nastává hrobové ticho. Telefonní ovšem nejdě přepojit, fanoušci se tak musí spokojit s pouhou reprodukcí. K euforii i tak stačí jedině Dominikova věta: "Chystám se do kabiny trochu si zařvat." Přenos končí, ale lidem se končit nechce. Víteznosti se přece musí zapít!

JOHANNA GROHOVÁ,
SIMONA HOLECOVÁ

Ruští hokejisté prohráli a štamgast přišel v sázce s kamarádem o motorku

Litoměřice - V hospodě U Švarbů ve vesměce Evali na Litoměřicko šlo včera ráno o víc než o olympijské zlato. Ve hře byl také na jedné straně motocykl Jawa 21 zvaný Pionýr a na straně druhé trabant.

V sobotu před velkým finále se tu totiž Miroslav Zeman vsadil o svého trabanta, že vyhraje natě. Jeho kamarád Jiří Řepík dal na víteznosti Rusů do hry síce obstarožního, ale stále ještě spolehlivého pionýra.

Když Svoboda napálil puk do Štalenkovovy branky, nezraoval jsem gól, ale - Máš fichtla!" vsadil se po utkání blaženě Zeman. "Fichtl!" je jiný název pro malý motocykl, na němž se v minulých desetiletích vydováděly státnice českých mladků. "Když jsem ráno jel traban-

tem na Evali do hospody, bál jsem se, že půjdu domů pěšky," říká Zeman. "Teď, po zápase, mám samozřejmě radost dvojnásobnou. Děkuji všem našim hokejistům, jen mě trochu nervovali, když spálili tolik fančí."

Zato jeho protivník v sázce Jiří Řepík byl smutný jako Jelva. V hostinci U Švarbů, kde majitelka otevřela již ráno ve čtvrt na šest, seděl před obrazkou u úplně jiného stolu, než kde se fandilo Čechům.

"To je ruský stůl, co?" hecovali Řepíka kamarádi a dali mu hned jmeno Pavel Bure, jelžok právě ruské rakety při své sázce na prohru českého týmu Řepík nejvíce věřil. "Předtímka Bure mu tady asi zůstane nadomni," usmívá se další ze štamgastů, Jiří Turan. "Viděl navíc jelžé

jako na potvoru tady před televizí seděl v červených montérkách - v barvě, jaká k Rusům vždycky patříla."

Řepík na livani fandil Rusům sám. Po zápase mu štamgasti dokonce posměšně zazpívali hymnu: "Sajaz nčrušimj..." Hospitálka puk ovládla nezřídná radost a rotočil se nekonečný vír piva, koláček a kampaňského.

"Je to nejkrásnější dárek k desátému výročí svatby!" volala nadšeně Marie Turanová. Milan Husák zase připomněl divyvěli časy prestižních bojů Československa se sovětským impériem. "Čudáci! Rusové. Slyšel jsem, že když zlato nevyhraje, budou si ho muset na Sibíři vykopat ze zledovatělé země."

MILOSLAV LUBAS

Zdroj: Přesně před 15 lety: Úspěch jaký přežije věky: hokejisté jsou zlatí (online)

(cit. 2013-2-22) Dostupné z:

http://hokej.idnes.cz/foto.aspx?r=representace&c=A130222_125521_reprezentace_cig

(iDnes.cz, 2013)

Obrázek 10: Jak Lidové noviny slavily olympijské zlato

VÁCLAV HAVEL:
Dominiku, lidé si vás přejí na Hradě

LIDOVÉ NOVINY

NEZÁVISLÝ DENÍK ZALOŽENÝ 1893

DOMINIK HASEK:
Pane prezidente, děkuji, ještě chci hrát hokej

Čeští hokejisté vytvořili tým snů na turnaji století

Hasek a spol. se zlatými medailami

Zlatý veterán Raška brečel na tribuně: „Mám nástupce“

NAGANO (zvláštní zpravodaj LN) - Ten fcv snad nikdy neměl skončit, ale hlasivky se postavily proti - jeden po druhém ztráceli všichni fanoušci s českými vlajkami, národními barvami na tváři a s prsty roztaženými do vítězného věčka hlas. Bylo dobojováno, čeští hokejisté porazili ve finále olympijského turnaje Rusko 1:0 brankou Petra Svobody ze 49. minuty a na ledové ploše haly Big Hat právě předseda Mezinárodního olympijského výboru Juan Antonio Samaranch všel zlatou medaili na krk brankáře Dominika Hášky. Devítapadesátiletý Jiří Raška visel se slzami v očích na plexiskle přímo za střídádkou. „Tak to ti kluci zlati dokázali, mám nástupce,“ septal olympijský vítěz ve skoku na lyžích z Grenoble 1968, který v Naganu nechyběl na jediné utkání. Kromě něj už zlato z OH dokázal získat pro Československo jen krasobruslař Ondřej Nepela. A nyní hokejová parta trenérů Hlinky a Lenera. Proti Rusům ji dopředu hnala snad celá výprava. Snadno identifikovatelný hrozen v identických červeno-modro-bílých soupravách tentokrát obsadil prostor přímo za střídádkou národního mužstva, i když někteří měli lístky na úplně opačnou stranu hlediště. „Já vim, že sedíme špatně. Vysvětlíte ale někdo těm Japoncům, že Rusové také seděli 22 let na špatném místě, tak af se kvůli nám neblázní,“ vykřikoval biatlonista Jiří Holubec, když se požadatelé snažili o přesídce a nápravu. S blými samurajskými členkami na hlavě všichni stále skandují. V hledišti jsou roztroušené i skupinky Japonců s trikolórou na tváři, dvě dívky vytvále mají v transparentem „Great save, Hasek“ (výborný zásah Hášku). Asistentka předsedy COV Jindra Mašková se celý zápas pfečkřovala se skupinkou ruských fanynek, sedících přímo za ní. „To bylo samé Rasija, Rasija, nesměli jsme ani na chvilku přestat.“ V poslední třetině ještě za stavu 0:0 začala davem kolovat - paradox okamžiku - lahev ruské vodky. Třináct vteřin před koncem utkání se obránce Roman Hamrlík otočil ze střídáčky do hlediště a stále nevířícím hlasem zařval: „My už to snad dokážeme!“ Pod Velkým kloboukem (=Big Hat) konečně zni závěrečná siréna. „Uleva, všeobecně objímání, slzy a řev. A mezi tím pár madenců, co rozfesenou rukou drží kameru či foťák a snaží se ty chvíle uchovat na věčnost. V euforii vyhozená přílba trefila malinko Japonce přímo do hlavy, po cenném suvenýru se hned natabuje několik rukou. Bývalý sdrůženář a dnes svazový ředitel Tomáš Kučera měl větší štěstí, přímo k němu doletěla hokejka, a když se chtěl kolem sebe poptat, či trofej vlastně získal, sklouzl mu polehla na rukujeť. KUČERA. Náhoda? Za pár minut, když se celý dav přesunul k Českému olympijskému domu v těsné blízkosti haly, už kolem něj kroužili Zlatonci sběratelé. „Tu jednou dám svému synovi Milanovi (v Naganu 5. v severské kombinaci - pozn. red.), Ale jenom podízet,“ smál se na celé kolo 49letý Kučera, který se může pochitit ojedinelou bilancí - byl u všech tří zlatých olympijských medaili pro český a šs. sport. „Tohle byly ale asi největší nervy.“ Vedení Českého olympijského domu prozradě vyřhlo ven dlouhé lavice a podává pivo pod širým nebem, protože uvnitř malého domu, který jinak bývá tichou pizzérií, by asi vypuklo peklo. „Dnes večer bych nechtěl být majitelem toho domu,“ podotkl přesto nadšený místopředseda COV František Dvořák. Přestože fonkal studený vítr, zábava byla v mžiku v plném proudu. Trouse se první televizní štáby i pomalování Japonci. Mladý tatinek má dítě dopřeseň v sedáček na zádech, mohutně poskakuje do rytmy pokřiku a vřebem nevádí, že potomek na zádech spokojeně spi. Legendární Jiří Raška se uklidňuje druhým radegastem a po chvíli přemýšlení povídá: „Na žádnou olympiádu už mě nikdo nedostane. Pro sportovce to byla projížďka lunaparkem, ale tohle je o život. Přišel by mě mohlo klepnout.“ Sekretář výpravy Jiří Kysnos ale nemá na oslavy příliš času. Mobilní telefon ani chvilku nezaháel, protože je třeba zařít poslední detaily kolem letu do Prahy. „Musím rychle do olympijské vesnice, pro dvacet tisíc dolarů v hotovosti, aby měli piloti na palivo. Jsem moc zvědavý, jestli zitra odpoděne v Praze přistanou,“ křiknul předtím, než secl do auta a zmizel. **Roman Meliška**

Svoboda si zvykal na češtinu a učil se znát mladé spoluhráče

Jediný gól olympijského finále padl zásluhou levého obránce Petra Svobody, který střelou od modré čáry pfekonal ruského gólmána Stalenkova. Jedenáctiletý bek Philadelphia Flyers byl z celého českého týmu absolutně nejméně známým hráčem, protože v roce 1984 emigroval do Kanady, ale v NHL je legendou. Čeští příz-

nivci mohou jen litovat, že se Svoboda rozhodl nepřiletět s dalšími hráči na slavnostní přivítání do Prahy a raději si chce vyléčit vykloubený loket a v křidu se připravit na další zápasy NHL. Vskutku profesionální přístup. „V Čechách jsem už dlouho nebyl, ale v létě opravdu přijdu,“ slíbil Svoboda. **Pokračování na straně 4**

Vítězové z Nagana letí slavit do Prahy

NAGANO - Pokud všeho půjde podle plánu, přistane zítra odpoledne zásluka olympijského zlata na letišti v Ruzyni. Hráči včetně realizčního týmu se těší na bombastické oslavy v centru Prahy. Přistání je plánované mezi šestnáctou a sedmáctou hodinou. Kolona autobusů naloží celý hokejový tým plus vybrané neúspěšnější olympijsky hráče pfeč přilhočí japonského času a po úmorné cestě do Tokia se měli ráno nalodit do letěckého speciálu, jehož vyslání domřlivil telefonicky šef COV přímo s prezidentem Václavem Havlem. V Praze zistanou hokejisté zámožské NHL jen pár hodin, nejspoději ráno už musejí cestovat za svými povinnostmi a zaměstnavateli do zámoří. Snad to všechno stiháme. Let by měl trvat asi šestnáct hodin, ale letadlo bude tak nacpané, že budou muset mít asi dvě mezipřistání, prognózoval sekretář olympijské mise Jiří Kysnos. Obavy má zejména z pobytu

ti, přímo k němu doletěla hokejka, a když se chtěl kolem sebe poptat, či trofej vlastně získal, sklouzl mu polehla na rukujeť. KUČERA. Náhoda? Za pár minut, když se celý dav přesunul k Českému olympijskému domu v těsné blízkosti haly, už kolem něj kroužili Zlatonci sběratelé. „Tu jednou dám svému synovi Milanovi (v Naganu 5. v severské kombinaci - pozn. red.), Ale jenom podízet,“ smál se na celé kolo 49letý Kučera, který se může pochitit ojedinelou bilancí - byl u všech tří zlatých olympijských medaili pro český a šs. sport. „Tohle byly ale asi největší nervy.“ Vedení Českého olympijského domu prozradě vyřhlo ven dlouhé lavice a podává pivo pod širým nebem, protože uvnitř malého domu, který jinak bývá tichou pizzérií, by asi vypuklo peklo. „Dnes večer bych nechtěl být majitelem toho domu,“ podotkl přesto nadšený místopředseda COV František Dvořák. Přestože fonkal studený vítr, zábava byla v mžiku v plném proudu. Trouse se první televizní štáby i pomalování Japonci. Mladý tatinek má dítě dopřeseň v sedáček na zádech, mohutně poskakuje do rytmy pokřiku a vřebem nevádí, že potomek na zádech spokojeně spi. Legendární Jiří Raška se uklidňuje druhým radegastem a po chvíli přemýšlení povídá: „Na žádnou olympiádu už mě nikdo nedostane. Pro sportovce to byla projížďka lunaparkem, ale tohle je o život. Přišel by mě mohlo klepnout.“ Sekretář výpravy Jiří Kysnos ale nemá na oslavy příliš času. Mobilní telefon ani chvilku nezaháel, protože je třeba zařít poslední detaily kolem letu do Prahy. „Musím rychle do olympijské vesnice, pro dvacet tisíc dolarů v hotovosti, aby měli piloti na palivo. Jsem moc zvědavý, jestli zitra odpoděne v Praze přistanou,“ křiknul předtím, než secl do auta a zmizel. **Roman Meliška**

ČOV musí sehnat peníze na prémie

NAGANO - Obavy funkcionářů Českého olympijského výboru se zrnily v realitu: hokejisté získali v Naganu zlato a nyní je třeba sehnat 10 milionů korun na silbenou prémie. Jak přiznal i předseda Milan Jirásek, momentálně COV peníze nemá. „To jsou ale krásné starosti, zlato žádné peníze nevytváří. I pro sponzory to bude česť,“ dodal vzápětí. Podle původního záměru se na částku, jejíž výše vyvolala i u bývalého guvernéra České národní banky a dřídajícího premiéra Josefa Tošovského mírné ošivání, měli složit právě šéfové největších bankovních domů v zemi. S blížícím se finálovým duelem ale nabýdky přišly ze všech stran, eminentní zájem stál se dárci přímě pro olympijské vítěze propořovali zejména sponzoři sdrůžení pod projektem Top ten. Dalších 800 tisíc korun musí COV vyplatit běžkyni Kateřině Neumannové za střelbu a bronž. „Kdyby bylo nejtěže, sáhne do našich rezerv,“ ujistil předseda Jirásek. Robert Reichel však z hokejové kabiny vřázal: „Peníze má vůbec nezajímají, přijel jsem si do Naganu pro zlato a medaili, a tu teď mám!“

Zdroj: Nagano před 15 lety: Hokejisté vytvořili tým snů na turnaji století (online) (cit. 2013-22-2) Dostupné z: http://sport.lidovky.cz/foto.aspx?foto1=VRB493586_SphapIno0213021315380.jpg (lidovky.cz, 2013)

BIBLIOGRAFICKÉ ÚDAJE

Jméno autora: Martin Demuth

Obor: SMK

Forma studia: prezenční

**Název práce: Olympijské hry v Naganu a český hokej. Sportovní výsledky a
tiskový ohlas**

Rok: 2013

Počet stran textu bez příloh: 41

Celkový počet stran příloh: 15

Počet titulů českých použitých zdrojů: 19

Počet titulů zahraničních použitých zdrojů: 0

Počet internetových zdrojů: 5

Počet ostatních zdrojů: 0

Vedoucí práce: Mgr. Libor Svoboda, PhD.

